

การกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ตาย ยัง”
SHORT FILM DIRECTING TITLE “DIE YOUNG”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ตาย ยัง”

SHORT FILM DIRECTING TITLE “DIE YOUNG”

นายธนนรินทร์ กันตกลมวงศ์
MR. THANANARIN KANTAKAMOLWONG

ภาควิชาศิลปะศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

A handwritten signature in blue ink, appearing to be "ดร. น. น.", is written over a dotted line.

วันที่.....

4 ตุลาคม 2562

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์เรื่อง “ตาย ยัง”
Short Film Directing Title "Die Young"

ชื่อ นายธนรินทร์ กันทกมลวงค์
รหัสประจำตัว 58020355
สาขาวิชา ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์

บทคัดย่อ

การใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่าโดยไม่มีคำว่าเสียใจทีหลัง ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทอดเรื่องราวการใช้ชีวิตที่คุ้มค่าของเด็กสเก็ตบอร์ดโรคลึนหัวใจรั่วและผองเพื่อน ผ่านภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Die Young” เรื่องนี้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อให้เห็นถึงเรื่องราวของกลุ่มเด็กสเก็ตบอร์ดผ่าน มิตรภาพ อุปสรรค และการใช้ชีวิตของกลุ่มเด็กสเก็ตบอร์ด จากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าและนำมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินฉบับนี้จะไม่สามารดำเนินการไปด้วยดีได้หากขาดความช่วยเหลือจากทุก ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นคำแนะนำการติดต่อฝ่ายต่าง ๆ ในการทำงาน การเอื้อเฟื้อข้อมูลที่จำเป็นต่อการทำงาน การอนุมัติ การสละเวลา แรงกาย และแรงใจทั้งหมด เพื่อให้งานชิ้นนี้สำเร็จ จึงขอขอบพระคุณความช่วยเหลือตลอดกระบวนการ การทำงานที่ใช้เวลายาวนานตั้งแต่การเลือกหัวข้อการทำงานจนถึงวันทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยข้าพเจ้าขอกล่าวขอบพระคุณบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์สาขาวิชาภาพยนตร์ดิจิทัล มีเดีย ที่ให้คำแนะนำรวมถึงความสนใจในหัวข้อที่ข้าพเจ้าเลือกทำ และให้ความช่วยเหลือเมื่อข้าพเจ้าประสบปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมคอยติดตามงาน ควบคุมทิศทางของงานให้เป็นไปตามที่วางแผนไว้โดยไม่ขาดตกบกพร่อง และตรวจทานโดยใส่ใจทุกรายละเอียดของงาน รวมถึงให้ยืมอุปกรณ์ที่มีส่วนสำคัญต่อการทำงานครั้งนี้มาก

ขอขอบพระคุณผู้ที่สำคัญอย่างยิ่งในชีวิตของข้าพเจ้าคือคุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง ทั้งทางด้านทุนทรัพย์และให้โอกาสข้าพเจ้าได้เลือกเรียนในสาขาภาพยนตร์ดิจิทัล มีเดีย แห่งนี้

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ สาขาภาพยนตร์ดิจิทัล มีเดีย ฉาก 33 ทุกคนที่รวมแรงช่วยข้าพเจ้า ออกกองถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ให้เสร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณ Bullet Shoe และ Thairag เป็นอย่างยิ่งที่สนับสนุน รองเท้าและเสื้อผ้า โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ เพื่อมาใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้

ขอขอบพระคุณเพื่อน ๆ และน้องๆ ทีมงานทุกคนที่มาช่วยกันทำและสร้างภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยความเต็มใจ ถ้าไม่มีทุกคนจะไม่มีภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้

ธนรินทร์ กันตกลมวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค - ง
สารบัญภาพ	จ - ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
ขอบเขตของโครงการ	1
ลักษณะของโครงการ	1
วิธีดำเนินงาน	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	4
ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์	4
ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ	15
ศึกษาด้านการถ่ายทำ Long Take	16
บทที่ 3 บทภาพยนตร์	18
ประเด็น	18
เรื่องย่อ	18
โครงเรื่องขยาย	18
บทภาพยนตร์	22

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 4 ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์	39
การคัดเลือกนักแสดง	40
เอกสารข้อมูลนักแสดง	41
เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย	45
อุปกรณ์ประกอบฉาก	47
สถานที่ถ่ายทำ	50
บรรยากาศของภาพยนตร์	52
มุกตลกที่ใช้ในภาพยนตร์เรื่อง “Die Young”	55
บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	70
อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ	70
ตารางการถ่ายทำ	71
งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ	79
บทที่ 6 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	81
การจัดเก็บแฟ้มงานในขั้นตอนการถ่ายทำ	81
การตัดต่อแบบหยาบ	82
การตัดต่อแบบสมบูรณ์	84
บทที่ 7 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	90
ประวัติเจ้าของผลงาน	93

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 2.1 แสดงภาพถ่ายของ นายคาลิล บินซูกอร์	4
รูปที่ 2.2 - 2.3 แสดงภาพของคาลิลที่กำลังบ้ำระห่ำและภาพของคาลิลตอนที่นั่งสงบ	5
รูปที่ 2.4 แสดงภาพปกอัลบั้ม The paradise bangkok molam international band	6
รูปที่ 2.5 แสดงภาพกลุ่มสเก็ทบอร์ดหน้าห้างสรรพสินค้า	8
รูปที่ 2.6 แสดงภาพตอนรับรางวัลที่ 1 GAME OF S.K.A.T.E. ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา	9
รูปที่ 2.7 แสดงภาพ Bank Ramp	9
รูปที่ 2.8 แสดงภาพ फिल्मเอกซเรย์กระดูกแขนซ้ายที่หัก	10
รูปที่ 2.9 แสดงภาพ กลุ่มเพื่อนที่มาเยี่ยมและให้กำลังใจข้าพเจ้า	10
รูปที่ 2.10 แสดงภาพ ที่เล่นสเก็ทบอร์ดทั้งที่แขนยังไม่หายดี	11
รูปที่ 2.11 - 2.12 แสดงภาพ กลุ่มเพื่อนๆ พี่ๆ ที่เล่นสเก็ทบอร์ดมาด้วยกัน	12
รูปที่ 2.13 - 2.14 แสดงภาพ ของ Dylan Rieder (ดีแลน โรเตอร์)	13
รูปที่ 2.15 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง The Secret Life of Walter Mitty (2013)	15
รูปที่ 2.16 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง Lords of Dogtown (2005)	15
รูปที่ 2.17 แสดงภาพในภาพยนตร์ซีรีส์เรื่อง Skate ซิม ซ่า (2017)	16
รูปที่ 4.1 - 4.4 แสดงภาพเครื่องแต่งกายบท “จิมมี่”	45
รูปที่ 4.5 - 4.7 เครื่องแต่งกายบท “เก้อ”	45
รูปที่ 4.8 - 4.10 เครื่องแต่งกายบท “เกี้ยมอี”	46
รูปที่ 4.11 - 4.14 เครื่องแต่งกายบท “โนล”	46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 4.15 – 4.18 ห้องของจิมมี่และเพื่อนๆ- หมู่บ้านรุ่งอรุณ2 ลาดกระบัง กรุงเทพฯ	50
รูปที่ 4.19 – 4.22 ถนนพัฒนาการ แขวง ประเวศ เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250	51
รูปที่ 4.23 ถนน พายุรัตน์ แขวง วังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร	51
รูปที่ 4.24 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	52
รูปที่ 4.25 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	52
รูปที่ 4.26 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	53
รูปที่ 4.27 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	53
รูปที่ 4.28 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	53
รูปที่ 4.29 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	54
รูปที่ 4.30 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	54
รูปที่ 4.31 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	54
รูปที่ 4.32 บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)	55
รูปที่ 5.1 Sony NEX-FX 700 71	70
รูปที่ 5.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกเสียง	70
รูปที่ 6.1 ตัวอย่างการจัดไฟล์ 1	81
รูปที่ 6.2 ตัวอย่างการจัดไฟล์ 2	81
รูปที่ 6.3 การตัดต่อแบบหยาบด้วยโปรแกรม Adobe Premier Pro CC 2019	82
รูปที่ 6.4 – 6.21 ตัวอย่างการลำดับภาพแบบหยาบ	83
รูปที่ 6.22 การตัดต่อแบบสมบูรณด้วยโปรแกรม Adobe Premier Pro CC 2019	84
รูปที่ 6.23 - 6.41 ตัวอย่างการลำดับภาพลำดับสุดท้าย	85

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์ศิลปะชิ้นนี้เกิดจากความสนใจส่วนตัว และต้องการศึกษาเกี่ยวกับการกำกับ ภาพยนตร์ประเภท Drama ที่ต้องการเล่าเรื่องราวความตายที่คุ้มค่าของเด็กสเก็ตบอร์ดโรคลิ้นหัวใจ รั้ว จึงได้หยิบประเด็น เรื่อง การจากไปก่อนวัยอันควรด้วยโรคลิ้นหัวใจรั้วของเพื่อนข้าพเจ้า และ สเก็ตบอร์ด ที่ตัวข้าพเจ้าผูกพันและรักสิ่งนี้มาถึง 9 ปี มาตีแผ่เป็นเหตุการณ์ และสร้างเรื่องราวนี้ ขึ้นมา ให้เอื้อประโยชน์ต่อ การกำกับภาพยนตร์ ที่ข้าพเจ้ามีความสนใจ ซึ่งได้ค้นคว้าข้อมูลจาก ประสบการณ์ส่วนตัวของตัวข้าพเจ้าเองโดยตรง ที่อยู่กับ สเก็ตบอร์ด มา 9 ปี และ ผูกพันกับเพื่อนที่ จากไปด้วยโรคลิ้นหัวใจรั้ว ก่อนวัยอันควร

ภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวของเด็กสเก็ตบอร์ดที่เป็นโรคลิ้นหัวใจรั้ว ที่ได้รับแรงบรรดาลใจ จากโปรสเก็คที่จากไปด้วยโรค รูคีเมีย จึงทำให้เขาที่กำลังกลัวความตายกลับกลับมาต่อสู้กับความกลัว ภายในจิตใจของตนเอง และออกไปเล่นสเก็ตบอร์ดที่เขารักอย่างมีความสุขอีกครั้ง จนนำมาสู่ความ ตายของตัวเอง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. สร้างความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ Drama
2. เพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้แง่คิดของตัวละครในเรื่องของการมองโลกในเชิงบวก การได้ทำในสิ่งที่ รัก ก่อนที่จะไม่มีโอกาส เพราะไม่มีใครทราบว่าเราจะตายวันไหน ภาพยนตร์เรื่องนี้จะบอกว่าเมื่อตาย แล้วจะไปเล่น Skateboard (ทำสิ่งที่รัก)
3. เพื่อให้งานกำกับภาพยนตร์สามารถสะท้อน เรื่องราวของการใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่าและความ ตายผ่าน Skateboard

ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว Drama ความยาวไม่เกิน 20 นาที ถ่ายทำและลำดับภาพด้วยระบบดิจิทัล ในอัตราส่วน 16 : 9 ความละเอียด 1920p x 1080p HD

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว Drama มีฉากและการแสดงในรูปแบบของภาพยนตร์ ดำเนินเรื่องผ่านตัว ละครหลัก สี่คน ซึ่งก็คือตัวละครเด็กสเก็ตบอร์ดที่เป็นโรคลิ้นหัวใจรั้ว และเพื่อนเด็กสเก็ตอีกสามคน เน้นด้านการกำกับภาพยนตร์

วิธีดำเนินงาน

1. PRE-PRODUCTION

- 1.1 ศึกษาประเด็น การจากไปด้วยโรคลึกลับหัวใจรั่วของเพื่อนข้าพเจ้า และ กีฬา Skateboard จากประสบการณ์ตรงของข้าพเจ้าและคนใกล้ชิดที่มีประสบการณ์ตรง
- 1.2 รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาไว้มาเขียนบทภาพยนตร์ และปรับปรุงบทภาพยนตร์
- 1.3 ค้นหาตัวอย่างหรือแรงบันดาลใจของ Mood and Tone, Concept art , เพื่อออกแบบงานทั้งหมดให้เข้ากับบทภาพยนตร์
- 1.4 ศึกษาความเป็นไปได้ในการถ่ายทำตอนกลางคืน การถ่าย Handheld Camera (การถือกล้องถ่าย) บนสเก็ตบอร์ด
- 1.5 ค้นหาและคัดเลือกนักแสดงให้ตรงกับบทบาทตัวละครในเรื่อง
- 1.6 เขียน Storyboard เพื่อวางแผนการถ่ายทำ
- 1.7 สำรอง และจัดเตรียมพื้นที่ในการถ่ายทำ
- 1.8 วางแผนการจะเล่นสเก็ตบอร์ดในแต่ละสถานที่ รวมถึงความปลอดภัย เพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ
- 1.9 วางแผนการถ่ายทำ จัดตารางการถ่ายทำ

2. PRODUCTION

- 2.1 เตรียมฉากและงานสร้างให้พร้อมในการถ่ายทำ
- 2.2 เตรียมอุปกรณ์การถ่ายทำ
- 2.3 ถ่ายทำภาพยนตร์สั้น

3. POST-PRODUCTION

- 3.1 ลำดับภาพแบบหยาบ เรียงตามลำดับเหตุการณ์
- 3.2 ลำดับภาพละเอียดตามรูปแบบการนำเสนอของภาพยนตร์
- 3.3 ตรวจสอบการลำดับภาพ
- 3.4 ปรับแต่งสี
- 3.5 ปรับแต่งเสียง ใส่คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ชมได้รับความบันเทิงในรูปแบบภาพยนตร์ Drama
2. ผู้ชมได้รับแง่คิดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตให้คุ้มค่า อย่างกลัวที่จะตาย และลุกมาทำในสิ่งที่ต้องการในตอนที่ยังมีโอกาส
3. งานกำกับภาพยนตร์สามารถสะท้อน เรื่องราวชีวิตเด็กสเก็ทบอร์ดที่เป็นโรคคลื่นหัวใจรั่ว ที่กำลังต่อสู้กับความกลัวตายภายในจิตใจของเขา ด้วยพลังของวัยรุ่น การทำในสิ่งที่ตนรัก การใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่า โดยไม่มีคำว่าเสียใจภายหลัง จะทำให้ผู้ชมเกิดแรงบันดาลใจ มองโลกในเชิงบวก และได้รับพลังไม่มากนักน้อย

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

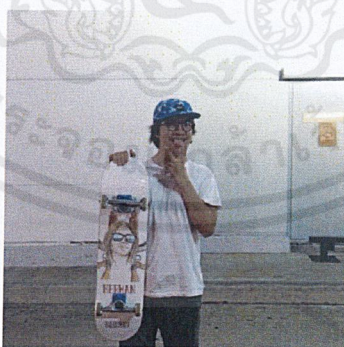
ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพื่อที่จะนำมาศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้กำหนดแนวทางก่อนขั้นตอนการผลิตโดยข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะผลิตภาพยนตร์แนว Drama ที่มีเนื้อหาประเด็นเกี่ยวกับ การตายที่คุ้มค่าของเด็กสเก็ตบอร์ดโรคลิ้นหัวใจรั่ว

ข้าพเจ้าจึงเริ่มค้นคว้าหาข้อมูล เกี่ยวกับการกำกับภาพยนตร์สั้น ซึ่งได้ค้นคว้าข้อมูลจากประสบการณ์ส่วนตัวของตัวข้าพเจ้าเองโดยตรง ที่อยู่ กับ สเก็ตบอร์ด มา 9 ปี และ ผูกพันกับเพื่อนที่จากไปด้วยโรคลิ้นหัวใจรั่วก่อนวัยอันควร และ สัมภาษณ์บุคคลรอบข้าง ที่ทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อนำข้อมูลด้านมาประยุกต์ใช้ในการสร้างภาพยนตร์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์
2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ
3. ศึกษาด้านเทคนิคการถ่ายทำแบบ Longtake

1. ศึกษาข้อมูลส่วนเนื้อหาบทภาพยนตร์

1.1.ประวัติโดยสังเขปของ นาย คาลิล บินชุกอร์ เกิดเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2539 และเสียชีวิตเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560 เคยศึกษาที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา ศิลปอุตสาหกรรม

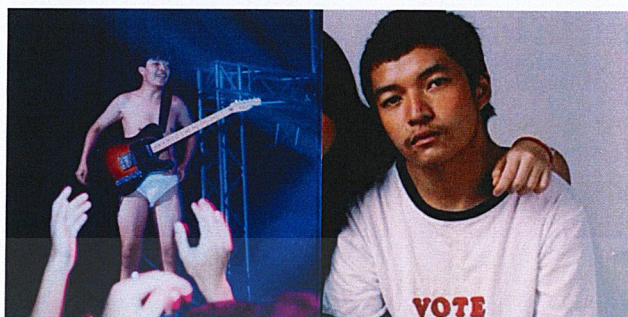

ภาพที่ 2.1 แสดงภาพถ่ายของ นายคาลิล บินชุกอร์

1.1.1 คาลิลเป็นโรคลิ้นหัวใจรั่วมาตั้งแต่อำเนต และเป็นเพื่อนสนิทของข้าพเจ้าตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมปลาย มีบุคลิกภาพภายนอก เป็นคนตลกเฮฮา มองโลกในเชิงบวก ให้กำลังใจคน ช่วยเหลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ด้อยโอกาส มีความระห่ำ ใจกล้าบ้าบิ่น กล้าทำในสิ่งที่คาดไม่ถึง แต่ภายใน เป็นคนคิดมาก เป็นห่วงคนรอบข้าง ชี้กั้ว กั้วเจ็บ กั้วตาย

ภาพที่ 2.2 - 2.3 แสดงภาพของคาลิลที่กำลังบ้ารระห่ำและภาพของคาลิลตอนที่นั่งสงบ

1.2 ประวัติเกี่ยวกับโรคลิ้นหัวใจรั่ว

สมัยมัธยมปลายชั้นปีที่5 ข้าพเจ้าและคาลิล นัดกันไม่เข้าเรียน เพื่อไป มั่วสุมกันที่บ้านของเพื่อนอีกคน เมื่อทุกคนมีอาการเมาจากสารเสพติดที่ใช้กัน ข้าพเจ้า คาลิล และเพื่อน ต่างมีความสุขเฮฮา จนกระทั่ง คาลิลเกิดมีอาการเจ็บทางหน้าอก เมื่อข้าพเจ้าทราบจึงนำมือไปทาบทที่หน้าอกของคาลิลดู และพบว่าจังหวะการเต้นหัวใจของคาลิลนั้นไม่เหมือนคนปกติ ข้าพเจ้าตกใจมาก คาลิลบอกว่าเขารู้สึกเหมือนว่าตัวเขานั้นกำลังจะตาย เขาคิดถึงปู่ คิดถึงหลุมศพของปู่ เมื่อข้าพเจ้าเห็นท่าที่ไม่ดีนักจึงนำตัวส่งโรงพยาบาลหน้าปากซอยหมู่บ้าน เมื่อถึงมือแพทย์ ทุกอย่างกลับเป็นปกติ คาลิลยังได้ใช้ชีวิตบนโลกใบนี้ต่อ พ่อและแม่ของเขาทราบเรื่องนี้ และดูแลคาลิลมากขึ้น ส่วนตัวข้าพเจ้าเองก็เพิ่งได้รู้ว่าเขาเป็นโรคลิ้นหัวใจรั่วส่วนคาลิลเองก็ได้เรียนรู้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เลิกมั่วสุมและกลับไปตั้งใจเรียนเหมือนอย่างปกติ

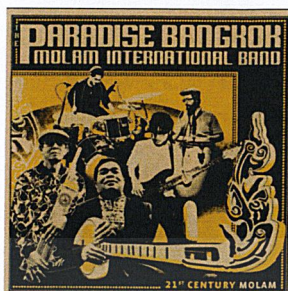
(ประสพการณ์ส่วนตัวที่ข้าพเจ้าพบเจอโดยตรง , 2556)

1.3 การจากไปด้วยภาวะหัวใจล้มเหลวเฉียบพลัน

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560 เริ่มด้วยหลายวันก่อนหน้านั้นคาลิลทำงานหนัก นอนน้อยติดต่อกันมาหลายวัน ร่างกายดูอ่อนแรงจนคนรอบข้างรับรู้และเห็นได้ชัด ปกติคาลิลเป็นคนที่สูบบุหรี่เป็นประจำ แต่พักหลังคาลิลเริ่มงดสูบบุหรี่ อาจเป็นเพราะรับรู้ถึงอาการที่อ่อนแอของร่างกายตนเอง และยังรับประทานอาหารได้น้อยอีกด้วย พอถึงตอนเย็นหลังจากส่งงานเสร็จเราก็ถามคาลิลว่า “ ยังอยากไปคอนเสิร์ตอยู่ไหม ไหวหรือเปล่า ” ด้วยความที่คาลิลซื่อสัตย์คอนเสิร์ตไว้แล้วบวกกับทำงานเสร็จส่งอาจารย์แล้ว ก็กลัวจะเสียชีวิต จึงได้ผลสรุปว่า ไป เราและเพื่อนๆ ตกลงที่จะไปคอนเสิร์ตกันต่อ คอนเสิร์ตนี้เป็นวงดนตรี หมอลำ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล ที่ตั้งโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินเตอร์ในหลายประเทศและคาถิลคลั่งไคล้เป็นอย่างมาก ชื่อวงว่า The paradise bangkok molam international band

ภาพที่ 2.4 แสดงภาพปกอัลบั้ม The paradise bangkok molam international band

เมื่อถึงงาน เพื่อนๆทุกคนตีเครื่องตีมอลอฮอล แต่คาถิลเลือกที่จะตีน้ำเปล่า ปกติแล้วคาถิลเป็นคนที่เด่นเก่งมากในสายตาของเพื่อนๆ จะชอบเด่นท่าที่แปลกประหลาดกว่าคนอื่นๆเขา แล้วพอดนตรีเล่นไปเรื่อยๆ เพลงจังหวะมันขึ้นเรื่อยๆ คาถิลที่เด่นแรงขึ้นก็ล้มลงกลางงานคอนเสิร์ต พวกเราทุกคนตกใจมากว่าเกิดอะไรขึ้น เรารู้แน่ๆว่าต้องเกี่ยวกับโรคคลื่นหัวใจรั่วของคาถิลแน่ๆ แต่ภรรยาอย่าให้เป็นแบบนี้เลยขอให้ไปเป็นแค่น้ำมิดหรือเป็นลมลงไปก็พอ บรรยายกาศตอนนั้นคนมุงเยอะมากด้วยความไม่แน่ใจเราจึงนำมือลงไปทาบที่หน้าอกของคาถิลและพบว่าหัวใจหยุดเต้น ตอนนั้นตกใจมาก ทำอะไรไม่ถูก เพื่อนก็รีบโทรเรียกรถพยาบาล ระหว่างที่รอรถพยาบาลมารับ มีคนพยายามทำ CPR (วิธีปั๊มหัวใจ) แต่ก็ไม่สำเร็จ จนกระทั่งรถพยาบาลมาถึง ก็รับนำตัวขึ้นรถและใช้เครื่องปั๊มหัวใจด้วยกระแสไฟฟ้า พยาบาลเขาก็ปั๊มหัวใจตลอดจนถึงโรงพยาบาลหัวใจก็ยังไม่เต้น หมอที่โรงพยาบาลเพิ่มกระแสไฟฟ้าเยอะมากขึ้นเพื่อหวังจะทำให้หัวใจกลับมาเต้นอีกครั้ง แต่เรื่องกับแยะไปกว่านั้นเมื่อปั๊มหัวใจด้วยไฟแรงสูงจนทำให้กระดูกซี่โครงพรอยหักไปด้วย และมีเลือดไหลออกมาจากทางปากของคาถิล และผลสรุปคือ คาถิลเสียชีวิต ด้วยสภาวะหัวใจล้มเหลวเฉียบพลัน คืนวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

(สัมภาษณ์ กมลวรรณ มุ่งหน้าที่ อดีตแฟนสาว 17/09/61)

1.4 ประสบการณ์โดยตรงของข้าพเจ้า

คืนนั้นข้าพเจ้าอยู่ที่ลาดกระบังเวลาประมาณห้าทุ่มมีเสียงโทรศัพท์ขึ้น เพื่อนของคาถิลโทรมาบอกว่า “ อันคาถิลเข้าไอซียูนะ ” ข้าพเจ้ารับรู้เรื่องราวการไปคอนเสิร์ตของคาถิลและตกใจเล็กน้อยกับเหตุการณ์นี้ ข้าพเจ้าคิดทบทวนกับตนเองอยู่หน้าหอพักเป็นเวลาประมาณห้านาที จะไปหาตีใหม่ นี่ก็ตีแล้วพุงนี้มีเรียนวิชาแอดดิง ด้วย ตัวข้าพเจ้าเองก็ยังไม่ได้คิดไปถึงว่าคาถิลจะมีอาการร้ายแรงและถึงชีวิต เพราะเคยผ่านประสบการณ์เข้าห้องฉุกเฉินอย่างนี้มาแล้วครั้งหนึ่งตอนมัธยม ยังไม่ทันได้เดินขึ้นห้อง เสียงโทรศัพท์ดังขึ้นมาอีกครั้ง “ อัน คาถิลไปแล้วนะ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าตกใจมาก รีบเดินขึ้นไปบนหอพักเพื่อตั้งสติก่อนเป็นอันดับแรกและโทรหาแม่เพื่อบอกเหตุการณ์ทั้งหมด ระหว่างที่เล่าให้แม่ฟังข้าพเจ้าก็ร้องไห้ฟูมฟายเสียใจเหมือนอย่างเด็กน้อยหัวใจแตกสลายคนหนึ่งที่รู้ว่าเพื่อนของเขาต้องจากไปก่อนวัยอันควร เมื่อคุยกับแม่เสร็จก็ตัดสินใจโทรบอกกล่าวเพื่อนที่สนิทอีกคนหนึ่งถึงเหตุการณ์นี้ เพื่อนก็ตกใจเป็นอย่างมากเช่นกัน ข้าพเจ้านั่งแท็กซี่จากลาดกระบังไปแวะรับเพื่อนที่รามคำแหงและไปถึงโรงพยาบาลที่คาลิลอยู่ ภาพแรกที่เห็นเมื่อเดินเข้าไปคือหน้าห้อง ไอซียู คือภาพของครอบครัวของคาลิล พ่อ แม่ และญาติ ที่ กลืนน้ำตากันไม่อยู่ ข้าพเจ้าเองรีบเดินไปหาพ่อของคาลิลและสวมกอดเพื่อแสดงความเสียใจ และเดินเข้าไปหาคาลิลในห้องไอซียู ข้าพเจ้าพบกับคาลิลที่นอนนิ่งอยู่บนเตียงพยาบาล มีรอยคราบเลือดตรงบริเวณคอเสื้อ ตัวของคาลิลนั้นเย็นเฉียบ ไม่มีการตอบสนองใดๆแล้ว คาลิลนอนนิ่งเหมือนกับคนทั่วไปที่นอนหลับสนิท ข้าพเจ้ารูปรวม หอมแก้ม ยืนมอง สลับกันไปมาพร้อมกับล้าลึกความหลังที่เคยผ่านเรื่องราวต่างๆ ด้วยกันมาตั้งแต่มัธยม เคยนึกถึงภาพเส้นกราฟชีวิตที่มันจะแตกแขนงไปต่างๆ นานา คาลิล เป็นเส้นๆ นิ่งที่ใหญ่มากสำหรับข้าพเจ้าและแตกออกมาอีกเป็นร้อยเส้นร้อยพันเรื่องราวมีทุกรสชาติ มันเกือบจะสมบูรณ์แบบมากๆแล้ว ถ้าคาลิล ยังอยู่กับข้าพเจ้า เราไปกันสุดทางกันมาแล้วใน วัยมัธยม แต่สุดท้ายใครจะรู้ว่าเราจะไม่ได้ไปกันให้สุดทางในวัยทำงาน ธรรมชาติ มันช่างเลวร้าย ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น คนที่อยู่จึงต้องดูแลกันต่อไป รักและคิดถึง คาลิล เสมอ

(ประสพการณ์ส่วนตัวที่ข้าพเจ้าพบเจอโดยตรง , 22/02/2560)

1.5 สเก็ตบอร์ด เล่าจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเล่นสเก็ตบอร์ดมา 9 ปี แล้ว เริ่มเล่นครั้งแรกตอนอยู่มัธยมศึกษา 1 ข้าพเจ้าเล่นตามรุ่นพี่ที่รู้จักกันตอนแรกไม่ได้ชอบอะไรมันเลยแต่เล่นตามรุ่นพี่ในทันทีเพราะว่ามันดูน่าสนใจมาก เริ่มแรกก็ยืมแผ่นสเก็ตบอร์ดรุ่นพี่มาหัดไถหัดกระโดดก่อนยังไม่มีสเก็ตบอร์ดเป็นของตนเอง พอเริ่มหลงใหลในสเก็ตบอร์ดข้าพเจ้าก็มีสเก็ตบอร์ดเป็นของตัวเองและเริ่มเล่นทุกวันทั้งที่ห้างสรรพสินค้าใกล้บ้านเพราะพื้นที่ตามห้างสรรพสินค้าเหล่านี้จะมีพื้นที่เรียบและเหมาะกับการเล่นสเก็ตบอร์ด จากที่เล่นแค่ 2-3 คน ก็เพิ่มเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น บางวันคนมาเล่นที่หน้าห้างสรรพสินค้า ถึง 30 คนเลยทีเดียว ซึ่งบรรยากาศการเล่นสเก็ตบอร์ดของข้าพเจ้าในตอนนั้นเป็นอะไรที่สุขสุดยอมาก

ภาพที่ 2.5 แสดงภาพกลุ่มสเก็ตบอร์ดหน้าห้างสรรพสินค้า

1.5.1 ได้ที่ 1 งานแข่งสเก็ตบอร์ดครั้งแรกที่จังหวัด ฉะเชิงเทรา

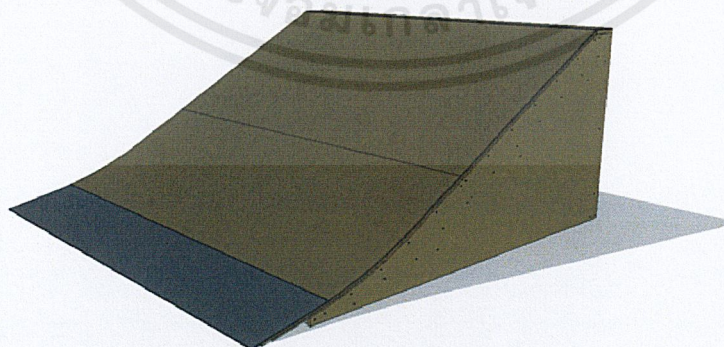
วันเวลาผ่านไปหนึ่งปีข้าพเจ้าเริ่มเล่นเก่งขึ้น รุ่นพี่ก็มาชวนไปแข่งงานสเก็ตบอร์ดที่แปดริ้ว เมื่อรู้ข่าวข้าพเจ้าก็เริ่มฝึกซ้อมเล่นท่าเดิมๆท่าละหลายๆครั้งเพื่อย้ำให้มีความแม่นยำ แอบคิดว่าตัวเองหน้าจะได้ที่หนึ่งก็ได้ พอเช้าวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าก็ติดรถรุ่นพี่ไปที่จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อไปถึงงานก็พอเจอเด็กสเก็ตที่มาจากทั่วทุกหนแห่ง เมื่อลงสมัครแข่งขันสเก็ตก็เริ่มแข่ง จนข้าพเจ้าได้เข้ามาถึงรอบชิงชนะเลิศ อีกฝ่ายเป็นถึงเด็ก Rookie ของแบรนรองเท้ายี่ห้อ Fallen ข้าพเจ้าเกิดอาการเกร็งเล็กน้อยเพราะรอบชิงชนะเลิศ ทุกสายตาจะจับจ้องการแข่งขัน การแข่งเริ่มขึ้นก็สลับผลัดกันเตะท่ากันไป พอมาถึงตอนจบ ด้วยความที่สกอน่าค่อนข้างขาด ข้าพเจ้าจึงเล่นท่าที่ยากมากในตอนนั้นและก็เตะลงได้สำเร็จ ทุกคนโห่ร้องและกรูกันเข้ามาทักทายข้าพเจ้า มีความรู้สึกดีใจมากแล้วก็ได้เป็นแชมป์ แปดริ้ว ไปในที่สุดซึ่งมันทำให้ตัวข้าพเจ้าเริ่มเป็นที่รู้จักในวงการสเก็ตบอร์ดไทยตั้งแต่นั้น

ภาพที่ 2.6 แสดงภาพตอนรับรางวัลที่ 1 GAME OF S.K.A.T.E. ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.5.2 อุบัติเหตุจากการเล่นสเก็ตบอร์ด

เมื่อข้าพเจ้าเริ่มมีทักษะในการเล่นและจิตใจที่เพิ่มมากขึ้น มันทำให้ข้าพเจ้ากล้าที่จะเล่นในท่าที่อันตรายมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดอุบัติเหตุกระดูกแขนซ้ายหักทั้งสองท่อนต้องผ่าตัดใส่เหล็กตลอดชีวิต สืบเนื่องด้วยวันนั้นข้าพเจ้าก็เล่นสเก็ตบอร์ดกับเพื่อนๆปกติเหมือนเช่นทุกวัน แต่เกิดโศคร้ายกับตัวข้าพเจ้าที่กำลังจะไถสเก็ตบอร์ดไปขึ้น Bank Ramp (Bank Ramp คืออุปกรณ์ตัวส่งหรือตัวช่วยที่ทำให้เรากระโดดลอยสูงขึ้นกว่าเดิม)

ภาพที่ 2.7 แสดงภาพ Bank Ramp

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าไถสเก็ตบอร์ดมาด้วยความเร็วมากเพื่อให้กระโดดลอยได้สูง แต่ดันไปสะดุดกับเศษหินเม็ดเล็กที่อยู่ตามพื้นทำให้สเก็ตบอร์ดหยุดทันทีและตัวของข้าพเจ้าเองก็ลอยสูงมาก ไม่สามารถควบคุมร่างกายให้ลงท่าที่ปลอดภัยได้จึงนำแขนซ้ายเพียงแขนเดียวค้ำพื้นและรับน้ำหนักของร่างกายทั้งหมดไว้ เสียงกระดูกดังขึ้น แปะ๊ะ ข้าพเจ้าแขนหักในทันที ไม่สามารถลุกขึ้นมายืนได้ ทุกคนต่างตกใจและนำตัวข้าพเจ้าส่งโรงพยาบาลในทันที ข้าพเจ้ามีอาการปวดแขนอย่างมาก แม้ข้าพเจ้าทราบเรื่องจึงรีบมาหาที่โรงพยาบาล และได้รับการผ่าตัดตามหลักในวันรุ่งขึ้น

ภาพที่ 2.8 แสดงภาพ फिल्मเอกซเรย์กระดูกแขนซ้ายที่หัก

เมื่อถึงตอนผ่าตัดข้าพเจ้ากลัวเจ็บเป็นอย่างมากเพราะนี่เป็นครั้งแรกที่จะต้องผ่าตัดใหญ่กับร่างกายของข้าพเจ้าเอง หมอนายาสลบให้ข้าพเจ้าดมและฉีดยาชาเข้าที่แขนซ้าย ตอนที่ยาชากำลังวิ่งเข้าสู่ร่างกายเป็นอะไรที่เจ็บมากๆ แล้วก็เผลอหลับไปในที่สุด เมื่อผ่าตัดเสร็จกลับไปห้องพัก ก็มีเพื่อนๆ พี่ๆ กลุ่มที่เล่นสเก็ตบอร์ดด้วยกันมาเยี่ยมและให้กำลังใจ ซึ่งมันทำให้รู้ว่าเด็กสเก็ตอย่างพวกเราไม่ทิ้งกันจริงๆ คอยดูแลและช่วยเหลือกันมาตลอด ถึงภาพลักษณ์ภายนอกจะดูเกรแต่มีมิตรภาพภายในนั้นหนักแน่นยิ่งกว่า

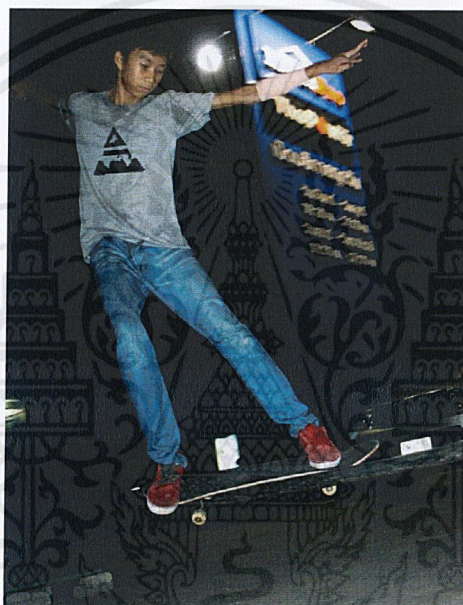

ภาพที่ 2.9 แสดงภาพ กลุ่มเพื่อนที่มาเยี่ยมและให้กำลังใจข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 การเล่นสเก็ตบอร์ดหลังจากที่มีเหล็กตามที่แขน

หลังจากที่ข้าพเจ้าผ่าตัดเสร็จกลับไปอยู่บ้าน ข้าพเจ้ามีความอยากเล่นสเก็ตสูงมาก กลับบ้านวันแรกก็ออกไปที่ลานสเก็ตหน้าห้างสรรพสินค้าในทันที ซึ่งมันทำให้ทางบ้านมีความเป็นห่วงนิดหน่อย เพราะยังไม่หายดี แต่ตัวข้าพเจ้าขอแค่ไปไถสเก็ตบอร์ดได้ยืนอยู่บนแผ่นกระดานดีดล้อ ก็ทำให้รู้สึกดีมากๆ แล้ว แต่สุดท้ายก็อดใจไม่ไหวยังไม่ถึงหนึ่งสัปดาห์ ก็กลับมาเล่นสเก็ตบอร์ดจัดเต็มเหมือนอย่างเคยแต่เล่นสเก็ตบอร์ดมันก็จะต้องเกิดการล้มในทุกวันที่เล่น ข้าพเจ้าจึงต้องหัดล้มให้เป็นและป้องกันแขนซ้ายที่เป็นพิเศษไม่ให้กระทบกับทุกสิ่ง

ภาพที่ 2.10 แสดงภาพ ที่เล่นสเก็ตบอร์ดทั้งที่แขนยังไม่หายดี

หลังจากนั้นมาก็เล่นสเก็ตบอร์ดเป็นประจำทุกวัน และไม่เคยเกิดอุบัติเหตุขั้นรุนแรงอีกเลย มีไปแข่งขันตามงานแข่งที่จัดขึ้นบ้างตามสถานที่ต่างๆ ได้รางวัลบ้าง ไม่ได้บ้าง บางวันก็นัดเพื่อนๆ ไปด้วย วิดีโอกันตามสถานที่ต่างๆ ที่มันน่าเล่น มีชั้นบรรดาศักดิ์สวยๆ กระโดดลงมาทำท่ายืดใจของตนเอง เล่นในที่ห้ามเล่น โดนคนไล่ เสียงดังรบกวนชาวบ้านบางที่เจ้าของที่เขาก็ไม่ว่า แต่ดันมาเชียร์ตอนเราเล่นด้วยซ้ำ

1.7 ปัจจัยที่ทำให้รักและเล่นสเก็ตบอร์ดมาจนถึงปัจจุบัน

มันเริ่มต้นจากความอยากเท่าก่อนแล้วพอเล่นไปเรื่อยๆ รู้จักมันมากขึ้นก็กลายเป็นว่าเราหลงรักมันมากขึ้น เล่นสเก็ตบอร์ดแทบทุกวันไม่มีวันหยุดพัก ได้เจอเพื่อน ได้เจอพี่ รู้จักกันมาเกือบสิบปี ได้รับประสบการณ์มากมาย ทั้งเรื่องดี เรื่องร้าย ได้รับมิตรภาพ ได้เรียนรู้การใช้ชีวิต ข้าพเจ้าเป็นวัยรุ่นที่โต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากับสเก็ตบอร์ด สเก็ตบอร์ดจึงเหมือนแก้วว้ายวะที่ 33 ของข้าพเจ้า ได้รู้จักความเจ็บปวด บาดแผล ต่างๆ ทำให้โตขึ้น ฝึกความอดทน มีไหวพริบที่ดี ได้ออกกำลังกายเหมือนกับว่ามันแทบจะไม่มีข้อเสีย เลยสักนิด เวลาเจอคนที่ถือสเก็ตบอร์ดในต่างที่ คนที่ไม่รู้จักกัน แต่เรากลับคุยกันได้เหมือนรู้จักกันมานาน อาจเป็นเพราะเราคุยภาษาเดียวกัน ซึ่งมันทำให้ข้าพเจ้ารักสเก็ตบอร์ดเป็นอย่างมาก

ภาพที่ 2.11 - 2.12 แสดงภาพ กลุ่มเพื่อนๆที่เล่นสเก็ตบอร์ดมาด้วยกัน

1.8 แรงบันดาลใจในการเล่นสเก็ตบอร์ด

แน่นอนว่าการที่จะทำให้ข้าพเจ้าหลงรักสเก็ตบอร์ดได้มากขนาดนี้มันย่อมไม่ได้เกิดจากแค่เพื่อน บุคคลรอบข้างหรือความชอบส่วนตัวของข้าพเจ้าเพียงอย่างเดียว แรงขับเคลื่อนอีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับก็คือ แรงบันดาลใจจาก Idol

Idol แปลว่า [n.] คนหรือสิ่งที่ได้รับความชื่นชมหรือคลั่งไคล้อย่างมาก ฮีโร่

(ความหมายจาก พจนานุกรมแปล อังกฤษ - ไทย NECTEC's Lexitron Dictionary)

ส่วนใหญ่เด็กสเก็ตจะมี idol เป็นของตัวเองก็แทบทุกคน คนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่เล่นสเก็ตบอร์ดได้เก่งมาก หรือมีสไตล์ที่เป็นตัวของตัวเองมากๆ จะถูกเรียกว่า Pro Skate ที่ย่อมาจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำว่า professional skateboarders

professional skateboarders แปลว่า นักสเก็ตบอร์ดมืออาชีพ

(ความหมายจาก พจนานุกรมแปล อังกฤษ - ไทย NECTEC's Lexitron Dictionary)

1.9 Dylan Rieder (ดีแลน ไรเดอร์)

คือชื่อ โปรสเก็ต ไอดอลของตัวข้าพเจ้า เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อตัวข้าพเจ้าสูงมากเลยทีเดียว

1.9.1 ประวัติโดยสังเขป ของ Dylan Rieder เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1988

สัญชาติ อเมริกัน มีอาชีพเป็น โปรสเก็ตบอร์ด ศิลปิน และนายแบบ และเสียชีวิตเมื่อวันที่ 12 ตุลาคม ค.ศ. 2016 ด้วยโรคลูคีเมีย

ภาพที่ 2.13 – 2.14 แสดงภาพ ของ Dylan Rieder (ดีแลน ไรเดอร์)

Dylan Rieder คือ โปรสเก็ตและนายแบบสุดเซอร์ ผู้จากเราไปในวัยเพียง 28 ปีด้วยโรคลูคีเมีย เป็นข่าวน่าเศร้าเมื่อกลางปีที่แล้ว ดีแลนคือตัวแทนที่เชื่อมโลกแฟชั่นกับสเก็ตบอร์ดเข้าด้วยกัน เขามีสไตล์โดดเด่นแบบ ไม่แคร์ว่าต้องใส่กางเกงขาใหญ่ๆ แต่ทำให้ลุคเสี่ยยึดทับในกางเกงขาเดฟของเขาดูดีมากเวลาอยู่บนสเก็ต

(อ้างอิงข้อมูลโดย https://en.wikipedia.org/wiki/Dylan_Rieder)

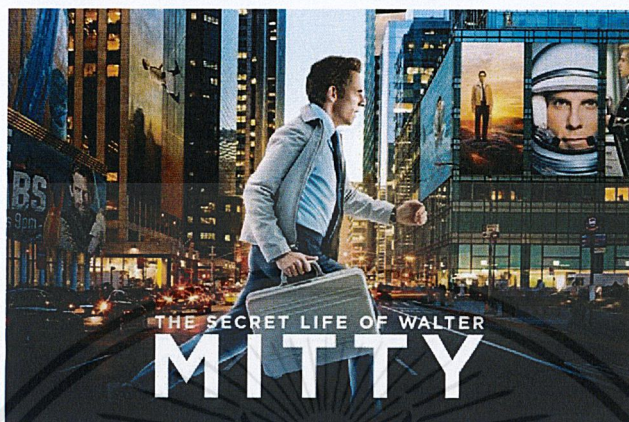
1.9.2 ผลงานวิดีโอสเก็ตบอร์ดของ Dylan Rieder

- 1) Rieder and Diego Bucchieri - Osiris' *Subject To Change* - 2003
- 2) Dylan Rieder Quiksilver Promo - 2005
- 3) Dylan Rieder Transworld's *A Time To Shine* - 2006
- 4) Dylan Rieder Alien Workshop's *Mind Field* - 2009
- 5) Gravis' 'dylan.' - 2010
- 6) Skateboarder Magazine - Bonus Footage of Rieder in his park - Aug 2010
- 7) Gravis - Dylan Cruising - Mar 2011
- 8) Rieder's X Games 17 Real Street part
- 9) Vice's 'Epicly Later'd' - Part 1 - Jan 2012
- 10) Thunder x Hobo Wine Co. collab - May 2012
- 11) Rieder's clips from Monster Children's *Team Average* - Jun 2012
- 12) Corona Cerveza's 'Residency' series - Jun 2013
- 13) HUF x Monster Children's 'Australian For Tour' - Mar 2014
- 14) HUF x Thrasher 'Stoops Euro Tour' - Apr 2014
- 15) HUF - The Dylan - Jul 2014
- 16) Rieder's shared part with Alex Olson from Supreme's "cherry" by Bill Strobeck - 2014
- 17) Supreme's *JOYRIDE*. by Bill Strobeck - Sep 2014
- 18) HUF x Transworld 'Americans Do America' Tour - Sep 2014
- 19) Fucking Awesome's tribute to Rieder - Nov 2016
- 20) Marty Reigel's tribute to Rieder - Dec 2016

The Berric (2561). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://theberrics.com/dylan-rieder-30-filmography/> (วันที่ค้นข้อมูล 20 กันยายน 2561)

2. ศึกษาภาพยนตร์ที่เป็นแรงบันดาลใจ

2.1 ภาพยนตร์เรื่อง The Secret Life of Walter Mitty (2013) กำกับโดย Ben Stiller

ภาพที่ 2.15 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง The Secret Life of Walter Mitty (2013)

ผลงานกำกับและนำแสดงโดย Ben Stiller ข้าพเจ้าสนใจในประเด็นของการเอาชนะความกลัว การออกจากกรอบชีวิตเดิมๆ

2.2 ภาพยนตร์เรื่อง Lords of Dogtown (2005) กำกับโดย Catherine Hardwicke

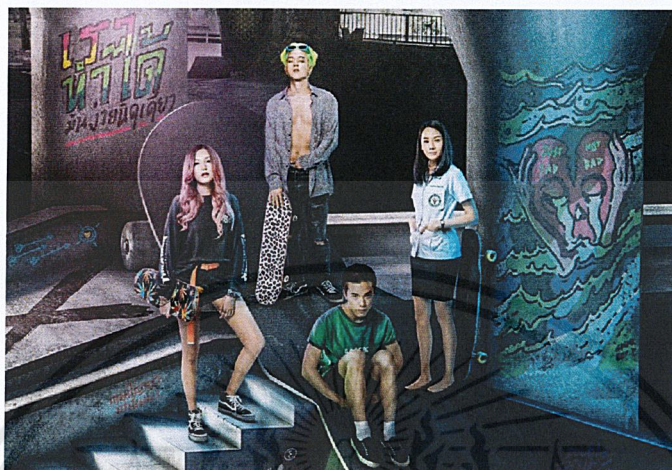

ภาพที่ 2.16 แสดงภาพในภาพยนตร์เรื่อง Lords of Dogtown (2005)

กำกับโดย Catherine Hardwicke ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของ มิตรภาพในกลุ่มเพื่อน การออกมาทำในสิ่งที่ตนรัก และสถานที่ต่างๆภายในเรื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ภาพยนตร์ซีรีส์เรื่อง Skate ซิม ซ่า (2017) ความยาว 8 ตอน กำกับโดย พัฒน์ บุญนิธิพัฒน์

ภาพที่ 2.17 แสดงภาพในภาพยนตร์ซีรีส์เรื่อง Skate ซิม ซ่า (2017)

ความยาว 8 ตอน กำกับโดย พัฒน์ บุญนิธิพัฒน์ ข้าพเจ้าสนใจในประเด็นการนำเสนอโรคซิมเศร้าผ่านสเก็ทบอร์ด การจะรักษาโรคนี้ต้องทำอะไร และทำให้ผู้ชมได้เข้าใจกับโรคซิมเศร้ามากขึ้น

3. ศึกษาด้านการถ่ายทำแบบ Long take

3.1 Longtake (ลองเทค) คือการถ่ายทำซีนยาวๆ แบบต่อเนื่อง โดยที่ไม่มีการตัดหรือตัดต่อ ซึ่งต้องอาศัยความแม่นยำของนักแสดงอย่างมาก องค์ประกอบทุกอย่าง การแสดง การเคลื่อนไหวต้องลงตัว เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดระหว่างถ่ายทำ

(อ้างอิงข้อมูลโดย <https://petmaya.com/15-long-take-in-film>)

3.2 การถ่ายแบบ Long Take ช่วยสร้างความสมจริงให้กับภาพยนตร์มากขึ้น เสมือนว่าเรากำลังตามติดชีวิตตัวละครอยู่ ฉากที่ใช้เทคนิค Long Take ที่รู้จักกันดี มีทั้งฉากเปิดในอวกาศ 17 นาทีแรกของภาพยนตร์ฮอลลีวูดอย่าง Gravity ฉากต่อสู้ที่ออกแบบมาอย่างดีในภาพยนตร์เรื่อง Old Boy และฉากที่ดูแล้วลืมไม่ลงจากเรื่อง 39 ของ Romp Boy ของคุณนพพลเอง

(อ้างอิงข้อมูลโดย Thailand Creative & Design Center(TCDC))

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ใช้เท่าที่จำเป็น

ก่อนตัดสินใจจะถ่ายภาพยนตร์แบบ Long Take ให้ลองคิดถึงผลลัพธ์ที่อยากให้เกิดขึ้นก่อน แล้วค่อยพิจารณาว่าจากนั้นจำเป็นต้องใช้ Long Take ใหม่ แทนที่จะตั้งกล้องแช่เพื่อถ่าย Long Take ยาวๆ ซึ่งมักไม่ให้ผลเท่าไร เราอาจใช้เพียงองค์ประกอบของ Long Take ก็พอ ไม่ว่าจะเป็นการจำกัดภาพที่ตัวละครมองเห็น ไปจนถึงการที่กล้องถ่ายโฟกัสตัวละครตลอดเวลา ไม่สามารถตัดไปหาตัวละครอื่นได้

3.4 เริ่มจากบท

บทภาพยนตร์ที่ใช้ในการถ่ายแบบ Long Take ต้องเขียนมาเพื่อการถ่ายแบบ Long Take จริงๆ เพราะวิธีคิด มุมมอง การถ่ายทำและการเตรียมงาน แตกต่างจากการถ่ายภาพยนตร์ที่สามารถตัดได้

3.5 เตรียมให้พร้อม

เพราะในการถ่ายทำภาพยนตร์แบบ Long Take หากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น จะต้องถ่ายทำใหม่ทั้งหมด เราจึงจำเป็นต้องเตรียมออกแบบและวางแผนทุกอย่างให้พร้อม ทั้งเรื่องสคริปต์ สถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก การวางตำแหน่งนักแสดง ชนิดของกล้อง และการเลื่อนไหลของกล้อง

3.6 ปรับหน้างาน

เวลาถ่ายทำจริง การออกแบบและวางแผนที่เราเตรียมมาอย่างนั้น อาจให้ผลลัพธ์ออกมาไม่ดีเท่าที่ควร เราจึงต้องเรียนรู้ที่จะปรับสิ่งต่างๆ ตามสถานการณ์ หรือสถานที่ บทพูด จังหวะการพูด และการเดินเข้าออกของตัวละครก็เป็นอีกเรื่องที่ต้องปรับที่หน้างาน ตามสัญชาตญาณและความรู้สึกของผู้กำกับ

(อ้างอิงข้อมูลโดย นวพล อารังรัตนฤทธิ์)

A Short Talk on a Long Take (2560). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.tcdc.or.th/exhibition/27116/>

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ประเด็น (Theme)

การใช้ชีวิตอย่างคุ้มค่าโดยไม่มีคำว่าเสียใจทีหลัง

ประโยคขยาย (Log line)

เรื่องราวการใช้ชีวิตที่คุ้มค่าของเด็กสเก็ตบอร์ดโรคลิ้นหัวใจรั่ว

เรื่องย่อ (Synopsis)

เรื่องราวของเด็กสเก็ตบอร์ดที่เป็นโรคลิ้นหัวใจรั่ว ประสบอุบัติเหตุแขนหักเพราะหัวใจวายเฉียบพลันเนื่องจากโรคลิ้นหัวใจรั่ว จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการถ่ายทำวิดีโอสเก็ตที่จะส่งประกวดชิงรางวัลได้ไปเล่นสเก็ตที่อเมริกาซึ่งเป็นความฝันสูงสุดของเขา เขาจึงต้องเล่นสเก็ตทั้งที่แขนยังหักและต่อสู้กับโรคลิ้นหัวใจรั่ว จนนำมาสู่จุดจบของเรื่องนี้

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

Scene: 1 Montage Sequence “จิมมีและเพื่อนๆ”

เปิดเรื่องด้วยภาพการเล่นสเก็ต ตามสถานที่ต่างๆ ให้เห็นกิจวัตรประจำวันของกลุ่มเด็กสเก็ต กลุ่มนี้บอกคาแร็กเตอร์ของตัวละครทั้ง 4 คน จิมมี เด็กหนุ่มที่ถวายเป็นชีวิตให้สเก็ตบอร์ด ผู้ที่มีความบ้าระห่ำใจ กล้าเล่นเสียงอยู่ตลอด นิสัยเฮฮาสร้างพลังให้กับคนรอบข้างเสมอ เก้อ ตากล้องใจเย็นประจำกลุ่ม ผู้เปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนความคิดให้เพื่อนๆ ในกลุ่ม เวลาจะทำอะไรก็จะเป็นคนแรกที่คิดหน้าและหลังก่อนเสมอ น้องเกี่ยมอี น้องชายของเก้อ ผู้เปี่ยมไปด้วยพรสวรรค์ทางด้านสเก็ต แดมยังชอบอวยรุ่นพี่อีกต่างหาก และ โนล หนุ่มหน้านิ่งประจำกลุ่ม ผู้ที่ติดตามเพื่อนๆ ไปเล่นสเก็ตในทุกที่ถึงจะเล่นไม่เก่งแต่ใจรักมาก ภาพการเล่นสเก็ต เหนื่อยหอบ สูดบุหรี่ย่อยก้อกันวิ่ง กินอาหาร หลับนอนด้วยกัน วิ่งหนีผู้คน ยามไล่ทะเลาะกับยามแสดงให้เห็นถึงความระห่ำ เพื่อนช่วยกันแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แสดงให้เห็นถึงมิตรภาพของเพื่อนไปจนถึงภาพที่เห็นว่าจิมมีกำลังพยายามเล่นท่ากับ bank ramp

Scene: 1.1 “วันที่18 จิมมี่และผองเพื่อน”

จิมมี่ กำลังจะเล่นสเก็ตกับอุปกรณ์ที่ช่วยให้กระโดดได้สูงขึ้น มันเรียกว่า bank ramp จิมมี่พยายามจะเล่นจนเกือบจะสำเร็จในหลายทศแล้ว เพื่อนๆช่วยกันบิวว่ารอบนี้แหละได้แน่ๆ จิมมี่กัดฟันยิ้มพร้อมกับมีอาการเหนื่อยหอบ จิมมี่เผลอไปเล่นพร้อมกับอาการผิดปกติของร่างกาย เมื่อไปถึงที่ Bankramp จิมมี่หน้ามืดชั่วขณะ ทำให้เขาพลัดท่าตัวล่องลอย ไปบนอากาศ และลงมากระทบพื้นด้วยท่าที่ผิดแปลกทำให้เขานั้นแขนหักพร้อมกับสลบไปทำให้เพื่อนๆต้องรีบโทรเรียกรถพยาบาล

Scene 2 วันที่20 จิมมี่และโรคลึกลับหัวใจรั่ว

ผ่านไปไม่กี่วันหลังจากได้รับการรักษาผ่าตัดใส่เหล็กจิมมี่กลับมาพักฟื้นที่บ้าน จิมมี่นั่งดูวิดีโอสเก็ตไฮดอลที่เขาชื่นชอบ ไฮดอลของเขาจากไปก่อนวัยอันควรด้วยโรคลึกลับเมื่อย โดยปกติแล้วจิมมี่ไม่ได้เป็นคนที่กลัวความตายแต่อย่างไรแต่ครั้งนี้เขาดูแปลกไปเมื่อดูคลิปสเก็ตไฮดอลของเขา นั่นก็เพราะว่าอาการลึกลับหัวใจรั่วของเขาได้กลับมากำเริบอีกครั้ง ซึ่งมันก็สอดคล้องกับตอนที่เขานั้นมีอาการหน้ามืดก่อนจะแขนหักนั่นเอง เกือบที่นั่งตัดต่อวิดีโออยู่เห็นท่าทีของจิมมี่นิ่งๆไปเลยแฉ่วไปว่าจิมมี่นั้นกลัวตาย แต่จิมมี่ไม่ได้กลัวตายแต่อย่างไร เขาแค่รู้สึกว่าเขาต้องมาเป็นแบบนี้เพราะโรคลึกลับหัวใจรั่ว จึงเกิดความรู้สึกเสียตายที่จะไม่ได้ถ่ายวิดีโอสเก็ต เกือบรู้สึกถึงความตายใกล้เข้ามาหาตัวจิมมี่เรื่อยๆ แต่จิมมี่ก็หยิบบุหรี่ยืนมาสูบ เกือบก็ห้ามอะไรจิมมี่ไม่ได้ได้แต่บอกว่าให้รักชีวิตตัวเองบ้าง

Scene 3 “YOLO (You Only Live Once) ”

ระหว่างที่จิมมี่คุยกับแก้อยู่เสียงประตูก็ดังขึ้น เกียมมี่และโนลกลับมาจากเล่นสเก็ต เกียมมี่ซื้อมมาฝากจิมมี่ด้วยความเป็นห่วง เกือบที่ตัดวิดีโอกราฟแรกเสร็จจึงเรียกให้ทุกคนนั้นดู คลิปวิดีโอที่ถ่ายทำกันพวกเขาจะทำการประกวดแข่งขันคลิปสเก็ตจากแบรนด สเก็ตตี้ห่อหนึ่ง ถ้าคลิปไหนที่เจ๋งก็จะได้สปอนเซอร์จากแบรนดนั้นไป และได้เป็นเล่นสเก็ตบอร์ดที่อเมริกา ซึ่งเป็นความฝันสูงสุดของเด็กสเก็ต โดยระยะเวลาจะหมดเขตส่งภายในวันที่22 ถ้าทำสำเร็จพวกเขาก็จะเป็นที่ยอมรับของบรรดาเด็กสเก็ตและนั่นคือความฝันของพวกเขา เมื่อดูคลิปจบ เกียมมี่ดูจะชอบเป็นพิเศษพร้อมกับอวยจิมมี่ไปมากมายว่าฝีมือขนาดนี้ ต้องได้แจ้งเกิดแน่นอน จิมมี่ยิ้มเล็กน้อย เกือบบอกกับจิมมี่ว่าคลิปนี้มันยังไม่ค่อยสมบูรณ์ ยังขาดอีกหลายที่เลยที่จะไปเก็บฟุตบอล แต่แขนก็ดันมาหักเสียก่อน เกือบบอกว่าส่งแค่เท่าที่มีและค่อยมาลุ้นกันอีกที ถ้าไม่ได้สปอนเซอร์คงเป็นอะไรที่น่าเสียดายมาก เกือบย้ำกับจิมมี่ว่า ไม่ต้องเซ็งยังงี้ตอนนี้จิมมี่ก็ยังเล่นไม่ได้ ทันใดนั้นเองจิมมี่ก็ถูกจากโซฟาไปนั่งตรงเก้าอี้อีกตัวที่หน้าโต๊ะคอมพิวเตอร์และได้พูดคำนี้ขึ้นมาว่า “โยโล!!” ทุกคนต่างงงกับคำพูดของ จิมมี่ จิมมี่จึงอธิบายว่า โยโลมันคือ ทฤษฎีของฝรั่ง YOLO (you only live once) “คนเรามีชีวิตแค่ครั้งเดียว อยากทำอะไรทำให้เต็มที่ ใช้ชีวิตให้คุ้มค่า” จิมมี่พูดในเชิงว่าโอกาสมันไม่ได้มีมาบ่อยๆ อเมริกาคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความฝันไม่ใช่เธอเราควรรับความฝันไว้ พอเกือบจะได้ยินจิมมี่พูด ก็เกิดความเป็นห่วงต่อจิมมี่ว่ามันไม่เสี่ยงเกินไปเธอ แต่จิมมี่ก็บอกในเชิงที่ว่ากลัวไปทำไม ถ้าคลิปนี้มีพาทที่เล่นสเก็ตแบบแขนหักเห็นตอนที่ล้มแล้วลุกขึ้นมาเล่นต่อพร้อมกับเฟือก มันต้องเป็นอะไรที่สูดยอมาก ๆ แต่แล้วเกือบก็รีบขัดจังหวะ จิมมี่เพราะเกือบรู้ว่าจิมมี่มีอาการลื่นหัวใจเร็วและรู้จักนิสัยบ้าระห่ำของจิมมี่มากพอ ก็เกิดอาการกลัวว่าจิมมี่จะเอา YOLO ไปใช้ เกือบจึงเกิดอาการไม่พอใจ และบอกกับจิมมี่ว่าเขาจะไม่ถ่ายคลิปให้เกือบเพราะเขาเป็นห่วงจิมมี่ แต่จิมมี่ก็บอกว่ามันน่าจะyolo เพราะเขาเกิดมาแค่ครั้งเดียว เกือบก็ยังบอกจิมมี่ด้วยความเป็นห่วงว่าครั้งเดียวก็จริง แต่ถ้าเป็นอะไรไปทุกอย่างก็ไม่มี ความหมาย เมื่อเกือบพูดเสร็จ จิมมี่ดีเกิดอาการไม่พอใจเป็นอย่างมากจนหยิบแผ่นสเก็ตและออกไปจากห้องตอนกลางดึก เกือบก็ถามเกือบว่าควรตามไปไหม แต่เกือบก็ตอบไปแค่ว่า ปล่อยมัน

Scene: 4 “จิมมี่กับตัวเอง”

หลังจากที่จิมมี่ออกมาจากห้องด้วยอารมณ์โมโหเขาก็ตัดสินใจใส่สเก็ตบอร์ดมาที่ลานสเก็ตในตอนกลางคืน ที่ลานสเก็ตไม่มีใครอยู่เลย จิมมี่แอบปีนรั้วเข้าไป หลังจากนั้นเขาก็มองไปตรง bank ramp จุดที่เขาแขนหัก เขากลื่นน้ำลายเยือกใหญ่เหมือนกำลังจะทำอะไรบางอย่าง

Scene: 4.1 “เกือบครุ่นคิดกับตัวเอง”

หลังจากที่เวลาผ่านไปหลายชั่วโมงจิมมี่ก็ยังไม่กลับมาเกือบนอนไม่หลับ สีหน้าของเขาแสดงออกอย่างชัดเจนที่กำลังเป็นห่วงจิมมี่อยู่ส่วนเกือบที่นอนกายโนลอยู่นั้นก็พยายามจะฝันไม่นอนแต่ด้วยความเป็นเด็กก็ทำให้เขาหลับไป โนลก็เช่นกัน แต่พอทุกคนหลับกันไปหมดแล้วเกือบก็ลุกขึ้นหยิบแผ่นสเก็ตและออกจากห้องไปอย่างเงียบๆ เกือบตัดสินใจใส่สเก็ตบอร์ดไปที่ลานสเก็ตเพราะคิดว่าจิมมี่น่าจะมาที่นี่

Scene 5 “ความผูกพันของจิมมี่และเกือบ”

เมื่อเกือบใส่สเก็ตบอร์ดมาถึงหน้าลานสเก็ต เกือบมองเห็นจิมมี่กำลังเล่นท่าเดียวกับวันที่แขนหักตรง bank ramp อยู่จากข้างนอก เกือบปีนรั้วเข้าไป และใส่สเก็ตไปนั่งดูจิมมี่บริเวณไม่ไกลจากตรงนั้น ทั้งสองคนมองหน้ากัน จิมมี่ที่เห็นว่าเกือบเข้ามาแต่ก็ไม่ได้มีการทักทายกันแต่อย่างใด เขาก็เผลอไปเล่นท่าตรง bank ramp ด้วยความตั้งใจที่อยากจะเล่นให้หลัง เกือบหยิบบุหรี่ยื่นมาสูบและนั่งดูจิมมี่เล่นอย่างสงบนิ่ง จิมมี่ก็พยายามเล่นให้หลังในหลายๆรอบจนเขาออกอาการหงุดหงิดแต่ก็ยังไม่สำเร็จ จนพอมาถึงรอบนี้จิมมี่ลื่นล้มจนแผ่นสเก็ตพุ่งกระเด็นไหลมาทางเกือบที่นั่นอยู่ เกือบเอาเท้าหยุดแผ่นที่พุ่งมาทางตัวเขา ทั้งสองมองหน้ากันอีกครั้ง และเกิดบทสนทนาอีกครั้ง เกือบบอกกับจิมมี่ว่า ถ้าจิมมี่ยังใช้อารมณ์อยู่แบบนี้ยังไงก็ไม่มีทางทำสำเร็จจิมมี่ที่ได้ยินอย่างนั้นก็รู้สึกว้าวโดนเกือบสปรมาทเขาตอบกลับเกือบไปด้วยความโมโหและเผลอกลับไปเริ่มต้นเล่นใหม่อีกครั้ง จิมมี่เผลอด้วยความเร็วและแล้วเขาก็ทำสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิมมีเล่นลง และโถมมาหาเก้อที่นั่งสูบบุหรี่อยู่จิมมีชอบบุหรี่เก้อ และทั้งสองก็คุยกัน เก้อพูดด้วยความเป็นห่วงเพื่อนว่าจิมมีไม่กลัวตายจริงๆหรือ จิมมีก็บอกกับเก้อว่า เขาไม่ได้กลัวตายแต่เขากลัวที่จะไม่ได้เล่นสเก็ตมากกว่าและสุดท้ายพวกเขาก็ได้ตกลงกันว่าวันพรุ่งนี้จะถ่ายวิดีโอสเก็ตที่เหลือให้เสร็จและกลับไปห้องพักด้วยกัน

Scene 6 “จิมมีครุ่นคิดกับตัวเอง”

จิมมีปิดไฟและทิ้งตัวลงนอนในขณะที่อีกสามคนนอนหลับไปหมดแล้ว สีหน้าของเขาบ่งบอกว่าเขากำลังคิดอะไรในใจอยู่ ก่อนที่จะหลับไป

Scene 6.1 “Dream Scene ตระหนัก”

หลังจากที่จิมมีหลับไปจิมมีก็ได้เห็นภาพตนเองนั้นกำลังเล่นสเก็ตอย่างอิสระ สนุกกับเพื่อนๆ โลดแล่นไปตามตรอกซอยและที่ต่างๆ ตามที่ใจนึก ไปจนถึง ภาพที่เขากระโดดลงบันไดที่สูงๆได้ เล่นท่าที่เขาในโลกความจริงนั้นเล่นไม่ได้ และเห็นว่าตนเองได้รางวัลที่1 ได้ไปอเมริกาทั้งหมดเกือบจะเหมือนฝันดี อยู่ๆเสียงหัวใจที่เต้นผิดปกติก็ดังขึ้น เขาเห็นภาพที่ตนเองกำลังจะตาย ภาพที่เขาใช้ชีวิตไปวันๆโดยไม่มีสเก็ตบอร์ด ภาพที่ไม่มีความสุขสิ้นหวัง

Scene: 7 “ตื่นจากความฝัน”

จิมมีสะดุ้งตื่นจากความฝัน ด้วยความตกใจจึงรีบถามเก้อว่านี่ก็โมงแล้วจะไม่ถ่ายให้เขาแล้วหรือ เก้อก็บอกว่าตอนนี้มันเย็นแล้วนะมีเวลาเหลือไม่มากยังอยากถ่ายอยู่ใช่ไหม จิมมีตกลงและลุกไปอาบน้ำ

Scene: 8 “DIE YOUNG”

พวกเขาทั้งสี่คนนั่งพักเหนื่อยอยู่ตรงบันไดและพูดคุยกันเรื่องคลิปที่ถ่ายกันมาในวันนี้ เก้ออยากกลับไปตัดวิดีโอสเก็ตที่เหลือให้เสร็จแล้วโนลกลับก็อยากกลับไปแล้วเหมือนกัน แต่จิมมีดันไปเห็นราวเหล็กบันไดและเกิดความรู้สึกว่าอยากจะ खेलอีกสักครั้งเพราะไม่เคยเล่นและถ้ามีฉากนี้อยู่ในคลิปก็คงจะดีไม่น้อย จิมมีตัดสินใจที่จะเล่นเก้อเตรียมกล้องสำหรับถ่ายอีกครั้ง โนลและเก้อมีที่นั่งรออยู่ด้านล่าง เมื่อทุกอย่างพร้อม จิมมีโถมด้วยความเร็วแต่ก็ต้องหยุดลงเนื่องจากมันค่อนข้างสูง จิมมีถอดที่ห้อยแขนที่ใช้พยุงแขนที่หักออก และกลับไปเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง จิมมีโถมด้วยความมั่นใจ กระโดดใส่ลงไปในเหล็ก และเกือบจะลงตั้งแต่ครั้งแรก จิมมีหียบแผ่นสเก็ตและวิ่งขึ้นบันไดไปเริ่มใหม่อีกครั้ง จิมมีโถมด้วยความมั่นใจ แต่ครั้งนี้กับพลาดจิมมีตกลงจากราวเหล็กลงมาแขนซ้ายข้างที่หักผาดลงกับพื้นเต็มอย่างจัง จิมมีร้องลั่น เก้อถามด้วยความเป็นห่วงและพูดว่าให้พอเถอะก่อนจะเป็นอะไร

มากกว่านี้แต่จิมมีก็ยังอยากที่จะเล่นต่อถึงแม้ว่ามันจะเจ็บมากก็ตาม จิมมีค่อยๆลุกขึ้นมาและเดินขึ้นไปข้างบนบันไดอีกครั้ง ทั้งสองให้กำลังใจกัน ก่อนที่จิมมี จะไถออกมาอีกครั้ง รอบนี้เขาดูตั้งใจและใช้สมาธิมากๆ พร้อมกับอาการเหนื่อยหอบ และเริ่มรู้สึกหน้ามืด แต่จิมมีก็ไถออกมาด้วยความมุ่งมั่นว่าจะสำเร็จอีกครั้ง ผลสรุปคือ รอบนี้จิมมีทำได้ เล่นลงในที่สุด ทุกคนวิ่งกลูกันเข้าไปหาจิมมี เก้อยยังคงถ่ายวิดีโอในขณะที่เพื่อนบันทึกวินาทีที่แสนสำคัญของพวกเขา เกี่ยมอีและโนล ต่างตั้งใจไปด้วยกันต่างๆ นานา ทุกคนกระโดดโลดเต้นสุดทายเป็นเรื่องไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น จิมมีหัวใจวาย ณ ตรงนั้นในขณะที่กำลังเต้นและตั้งใจ อาจเพราะการใช้ร่างกายหนักเกินไป ดีใจสุดขีด หัวใจเต้นเร็วสุดขีด จนหัวใจวายในที่สุด เพื่อนๆทั้งสามตกใจกันอย่างมากพร้อมกับเรียกชื่อจิมมี.

บทภาพยนตร์

1

Scene: 1 Montage Sequence “จิมมีและเพื่อนๆ”

เปิดเรื่องด้วยภาพการเล่นสเก็ต ตามสถานที่ต่างๆ ให้เห็นกิจวัตรประจำวันของกลุ่มเด็กสเก็ตกลุ่มนี้ บอกคาแร็กเตอร์ของแต่ละคนทั้ง 4 คน จิมมี เด็กหนุ่มที่ถวายเป็นชีวิตให้สเก็ตบอร์ด ผู้ที่มีความบ้าระห่ำใจกล้าเล่นเสียงอยู่ตลอด นิสัยเฮฮาสร้างพลังให้กับคนรอบข้างเสมอ เกอ ตากล้องใจเย็นประจำกลุ่ม ผู้เปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนความคิดให้เพื่อนๆในกลุ่ม เวลาจะทำอะไรก็จะเป็นคนที่คิดหน้าและหลังก่อนเสมอ น้องเกี่ยมอี น้องชายของเกอ ผู้เปี่ยมไปด้วยพรสวรรค์ทางด้านสเก็ต แกรมยังชอบอวยรุ่นพี่อีกต่างหาก และ โนล หนุ่มหน้านิ่งประจำกลุ่ม ผู้ที่ติดตามเพื่อนๆไปเล่นสเก็ตในทุกที่ถึงจะเล่นไม่เก่งแต่ใจรักมาก ภาพการเล่นสเก็ต เหนื่อยหอบ สูดบุหรี หยอกล้อกันวิ่ง กินอาหาร หลับนอนด้วยกัน วิ่งหนีผู้คน ยามไล่ทะเลาะกับยามแสดงให้เห็นถึงความระห่ำ เพื่อนช่วยกันแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แสดงให้เห็นถึงมิตรภาพของเพื่อนไปจนถึงภาพที่เห็นว่าจิมมีกำลังพยายามเล่นท่ากับ bank ramp อยู่

Scene: 1.1 “วันที่18 จิมมีและผองเพื่อน”

(ภายนอก / ลานสเก็ต / เย็น)

ภาพต่อจาก Montage จิมมีไถสเก็ตบอร์ดไปกระโดดที่ bank ramp ลงมาลื่นไถลเกือบจะทำสำเร็จ จิมมีทำท่าทางตะโกนโวยวายบิวตัวเองให้เหมือนว่ามันอีกแค่นิดเดียวก็จะเล่นลงแล้ว

จิมมี่

“ไวยยยย !!!!”

จิมมี่เซวี้ยงแผ่นสเก็ตลงไปพื้น

แก๊อ

“ใจเย็นดิว่า อีกสักรอบก็น่าจะลง”

แก๊อให้กำลังใจจิมมี่ก่อนจะเตรียมตัวถ่ายซีดต่อไป ส่วนเกียมอีและโนลก็คอยเชียร์และลุ้นไปด้วยทั้งสองตะโกนเชียร์พร้อมกันว่า

เกียมอี, โนล

“เมกา!! เมกา!! เมกา!! เมกา!!”

จิมมี่ได้รับกำลังใจจากเพื่อนจึงยิ้มแต่ด้วยการที่เล่นติดต่อกันมานานจึงทำให้จิมมี่มีอาการเหนื่อยหอบมากกว่าปกติและเริ่มมีอาการหน้ามืดจิมมี่ไถสเก็ตไปที่bankrampจังหวะที่จิมมี่กำลังกระโดด เกิดมีอาการหน้ามืดชั่วขณะ ทำให้เขาพลาดท่าตัวล่องลอย ไปบนอากาศ และลงมากระทบพื้นด้วยท่าที่ผิดปกติพร้อมกับมีเสียงดัง “เปรี้ยะ” จิมมี่ แชนหัก และนอนแน่นิ่งไป

แก๊อ, เกียมอี, โนล

“เหยยยยย !!!!”

แก๊อ เกียมอีและโนลตกใจตะโกนเสียงดังลั่นออกมาและรีบวิ่งไปดูอาการของจิมมี่

แก๊อ

“เหี้ย!! แชน!!”

เกียมอี

“แก๊อ!! ทำไงดี!! จิมมี่ๆ ตื่นๆ พี่!! ตื่น!!”

โนล

“มันจะตายเปล่าวะ”

เกี่ยมอี่และโนลเกิดอาการตื่นตระหนกและกังวลกันไปต่างๆ เก๊อดึงสติตัวเองกลับมาและตัดสินใจโทรเรียกรถพยาบาล

เก๊อ

“ฮัลโหล!! เพื่อนผมแขนหักและสลบไปมารับด่วนเลยครับ!!.....เป็นไงเมกาไหมละ”

Scene: 2 “วันที่20 จิมมี่และโรคลิ้นหัวใจรั่ว”

(ภายใน / ห้องจิมมี่ / เย็น)

ผ่านไปไม่กี่วันหลังจากได้รับการรักษาผ่าตัดใส่เหล็กจิมมี่กลับมาพักผ่อนที่บ้าน ในห้องตกแต่งด้วยสติ๊กเกอร์และอุปกรณ์สเก็ตต่างๆ เก๊อนั่งตัดต่อคลิปวิดีโอของเขาอยู่ในอีกมุมหนึ่ง ส่วนจิมมี่ นั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์พร้อมกับฟิล์ม x-ray เขานั่งดูวิดีโอสเก็ตไอดอลที่เขาชื่นชอบ ไอดอลของเขามีชื่อว่า dylan rieder เขาจากไปก่อนวัยอันควรด้วยโรคลูคีเมีย

เก๊อ

“เห้ย จิมมี่มีงดูไรวะ”

เก๊อถามพร้อมกับตัดต่อคลิปวิดีโอที่โน้ตบุคของเขา จิมมี่ไม่ตอบแต่นั่งดูคลิปอย่างสงบนิ่ง เก๊อเริ่มเห็นว่าจิมมี่นิ่งเกินกว่าปกติจนผิดสังเกตจึงถามจิมมี่ไปว่า

เก๊อ

“มีงอย่าบอกนะว่ามีงกลัวตายเหมือนตีแลนอะ”

เก๊อถามอย่างนั้นไปเพราะโดยปกติแล้วจิมมี่ไม่ได้เป็นคนทีกลัวความตายแต่อย่างใดแต่ครั้งนี่เขาดูแปลกไปเมื่อดูคลิปสเก็ตไอดอลของเขา นั่นก็เพราะว่าอาการลิ้นหัวใจรั่วของเขาได้กลับมากำเริบอีกครั้ง

จิมมี่

“กูไม่ได้กลัวตายหรือกเวี้ยยยยยยยยย”

จิมมี่พูดเสร็จแล้วก็มองไปที่แขนของตัวเอง

แก๊อ

“อ้อ แต่มึงเป็นโรคหัวใจนะ โชคดีแค่นั้นแล้วที่มึงไม่ตาย”

โชคยังดีที่จิมมี่รอดมาได้ แก๊อพยายามบอกกับจิมมี่ให้รู้สึกว่าการตายนั้นใกล้ตัวจิมมี่นึ่งไปเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่แต่แล้วจิมมี่กลับหยิบบุหรีขึ้นมาสูบ

แก๊อ

“ดูเข้าไปไอ้สัตว์ ถ้ามึงทำแล้วมันรู้สึกดี”

จิมมี่สูบบุหรีและพ่นควันไปทางแก๊อ

จิมมี่

“พ่อกูก็เป็นโรคหัวใจ เขายังแตกเหล่าทุกวันเลย”

แก๊อ

“แล้วตอนนี้เป็นไง ?”

จิมมี่

“ตาย”

แก๊อยิ้มแห้งพร้อมกับส่ายหน้า

จิมมี่

“ก็นี่ไงพ่อกูยังไม่กลัวตายเลย แล้วกูจะกลัวไปทำไมวะ”

Scene: 3 “YOLO (You Only Life Once)”

(ภายใน / ห้องจิมมี่ / กลางคืน)

ระหว่างที่สองคนนั้นคุยกันอยู่ ทันใดนั้นเสียงประตูก็ดังขึ้น “ก๊อก ก๊อก” เกี่ยมอีและโนล กลับจากที่ลานสเก็ตพร้อมกับซื้อของกินมาฝาก เกี่ยมอีเคาะประตูเรียกจิมมี่

เกี่ยมอี

“ท่านจิมมี่ครับ พวกผมกลับมาแล้วครับ”

เกี่ยมอีและโนลซื้อกับข้าวและนมมาฝากจิมมี่ด้วยความหวังดี

เกี่ยมอี

“ผมซื้อนมมาฝาก กระจุกจะได้ต่อกันไวๆ”

โนล

“เกี่ยมอีมีงู๊ยะ ว่านมันไม่ได้ทำให้กระจุกต่อกันไว ไอควาย”

ระหว่างที่ทั้งสองคนนั้นเถียงกันอยู่ เก้อที่ตัดต่อคลิปวิดีโอเสร็จจึงเรียกทุกคนมาดูคลิปวิดีโอ

เก้อ

“สงบ!! พวกมึงมาดูกราฟแรกเร็ว”

ทุกคนมุงกันดูคลิปสเก็ตกราฟแรกที่คอมของเก้อ ระหว่างที่คลิปเล่นไปเก้อก็พูดถึงเรื่องคลิปสเก็ตนี้ทุกคนตั้งใจดู เด็กน้อยนำตาตื่นตื่น

เกี่ยมอี

“ท่านจิมมี่โคตรเจ๋งเลยหะ ได้ไปเมกาซัวร์”

จิมมี่

“แต่กูยังไม่มีเสื่อกันหนาวเลย”

โนล

“เอาของกูไปใส่ก่อนปะละกุ่มิเยอะ”

เก้อ

“เออกูก็อยากไปเหมือนกัน แต่ กูว่ามันยังโหดไม่พอหะ
จิมมีแมงก็เล่นไม่ได้อีก กูว่าสงแค่นี้แหละน่าจะพอลุ่น”

เก้อมองไปที่จิมมีและเห็นสีหน้าของจิมมีที่ดูจะไม่พอใจ

เก้อ

“เหี้ยมึงเซ็งอ้อ”

เมื่อจิมมีได้ยินเก้อพูดแบบนี้เขาจึงรีบสวนกลับอย่างรวดเร็ว

จิมมี

“เหี้ย!! โยโล่ดิวะ”

ทุกคนต่างงงกับคำพูดของ จิมมี เขาจึงอธิบาย

เกี้ยมอ

“โยโล่? คือไรวะพี่”

จิมมี

“มันแปลว่า ชีวิตมีแค่ครั้งเดียว เชื่อกูดีกว่ากูเล่นได้”

เก้อ

“มึงบอกกูที่ดีว่ามึงจะเล่นยังไง”

จิมมี

“มึงลองคิดดูนะ ถ้าคลิบนี้มีพาทที่เล่นสเก็ตแบบใส่เฟือก มันต้องเป็นอะไรที่

โคตรเพี้ยว ยังไงก็เกิด”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยมอ๋

“มันไม่เสี่ยงไปเหรอพี่จิมมี ผมว่าไม่ไหวหรอก”

จิมมี

“เซี่ย มึงจะกลัวอะไรกันวะ”

เก้อ

“โอเค โอเค กูว่าโอเคเดี่ยมึงมันก็เจ๋งอยู่นะ ใส่ฝือกเล่นสเก็ต”

จิมมีมองหน้าเก้ออย่างมีความหวัง แต่ทั้งสามคนแสดงออกอย่างชัดเจนว่าพวกเขาเป็นห่วงจิมมีและไม่อยากให้จิมมีจะไปเล่นสเก็ตทั้งที่ยังไม่หายดี

เก้อ

“แต่กูไม่ถ่ายให้มึงหรอก มึงฟังกูนะ มึงยังไม่หายดีมึงไม่ควรเสี่ยง”

เมื่อจิมมีได้ยินอย่างนั้นเขาจึงเกิดอาการไม่พอใจ

จิมมี

“เกิดมาครั้งเดียวไปให้สุดสิวะ”

เก้อ

“มึงก็รู้ว่ามึงเป็นอะไรอยู่ ถ้ามึงเป็นไรขึ้นมาทุกอย่างที่มึงทำไปก็เท่านั้น!!”

จิมมี

“เท่านั้นอะไรวะ ถ้าตายมันก็ตัวกูปะวะมึงไม่ได้มาตายกับกู พวกมึงอย่ามาเสียดายทีหลังแล้วกัน”

เมื่อจิมมีพูดเสร็จเขาหยิบแผ่นสเก็ตและเดินออกจากห้องไปด้วยอารมณ์โมโห

เกี่ยมอ๋

“เดี๋ยว!! พี่จิมมี!! พี่จิมมี!! เก้อ!! ตามไปดูหน่อยไหม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก๋อ

“ปล่อยมันไปเถอะ มันไปได้ไม่กี่ที่หรอก”

โนล

“จากที่ภูค่านวน มันไม่เป็นไรหรอก”

เก๋อไม่ได้ตอบอะไรโนลและเดินเข้าไปที่ห้องนอน

Scene: 4 “จิมมี่กับตัวเอง”

(ภายนอก / ลานสเก็ต / กลางคืน)

หลังจากที่จิมมี่ออกมาจากห้องด้วยอารมณ์โมโหเขาก็ตัดสินใจไถสเก็ตบอร์ดมาที่ลานสเก็ตในตอนกลางคืน ที่ลานสเก็ตไม่มีใครอยู่เลย จิมมี่แอบปีนรั้วเข้าไปและเปิดไฟลานสเก็ต หลังจากนั้นเขาก็มองไปตรง bank ramp จุดที่เขาแขนหัก เขากลืนน้ำลายเฮือกใหญ่เหมือนกำลังจะทำอะไรบางอย่าง

Scene: 4.1 “เก๋อครุ่นคิดกับตัวเอง”

(ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน)

หลังจากที่เวลาผ่านไปหลายชั่วโมงจิมมี่ก็ยังไม่กลับมาเก๋อนอนไม่หลับ สีหน้าของเขาแสดงออกอย่างชัดเจนว่ากำลังเป็นห่วงจิมมี่อยู่ส่วนเก๋ยมีที่นอนกายโนลอยู่นั้นก็พยายามจะฝืนไม่นอนแต่ด้วยความเป็นเด็กก็ทำให้เขาหลับไป โนลก็เช่นกัน แต่พอทุกคนหลับกันไปหมดแล้วเก๋อก็ลุกขึ้นหยิบแผ่นสเก็ตและออกจากห้องไปอย่างเงียบๆ เก๋อตัดสินใจไถสเก็ตบอร์ดไปที่ลานสเก็ตเพราะคิดว่าจิมมี่น่าจะมาที่นี่

Scene: 5 “ความผูกพันของจิมมี่และแก้ว”

(ภายนอก / ลานสเก็ต / กลางคืน)

เมื่อแก้วไถสเก็ตบอร์ดมาถึงหน้าลานสเก็ต แก้วมองเห็นจิมมี่กำลังเล่นท่าเดียวกับวันที่แขนหักตรง bank ramp อยู่จากข้างนอก แก้วป็นเร็วเข้าไป และไถสเก็ตไปนั่งดูจิมมี่บริเวณไม่ไกลจากตรงนั้น ทั้งสองคนมองหน้ากัน จิมมี่ที่เห็นว่าแก้วเข้ามาแต่ก็ไม่ได้มีการทักทายกันแต่อย่างใด เขาก็ไถไปเล่นท่าตรง bank ramp ด้วยความตั้งใจที่อยากจะเล่นให้ลง แก้วหยิบบุหรี่ยื่นมาสูบและนั่งดูจิมมี่เล่นอย่างสงบนิ่ง จิมมี่ก็พยายามเล่นให้ลงในหลายๆรอบจนเขาออกอาการหงุดหงิดแต่ก็ยังไม่สำเร็จจนพอมารถึงรอบนี้จิมมี่ลื่นล้มจนแผ่นสเก็ตพุ่งกระเด็นไหลมาทางแก้วที่นั่งอยู่ แก้วเอาเท้าหยุดแผ่นที่พุ่งมาทางตัวเขา ทั้งสองมองหน้ากันอีกครั้ง

จิมมี่

“.....เอาแผ่นมาดี”

แก้วหยิบแผ่นสเก็ตคืนไปทางที่จิมมี่นอนอยู่พร้อมกับพันคว้นบุหรี่ยื่นออกมาก่อนที่จะตะโกนบางอย่างออกไป

แก้ว

“มึงเล่นไม่ลงหรอก!! ถ้ามึงยังใช้อารมณ์เล่นอยู่แบบนี้!!”

จิมมี่

“ใช้อารมณ์พ่อมึงอะ!! กูดูเหมือนคนที่กำลังโมโหเหวอะ!!”

จิมมี่ตะโกนตอบกลับมาด้วยอารมณ์โมโห เมื่อแก้วได้ยินแบบนี้เขาก็ยิ่งเป็นห่วงจิมมี่มากกว่าเดิม จิมมี่ไถสเก็ตไปยังจุดเริ่มต้นอีกครั้งและไถสเก็ตกลับไป bank ramp ด้วยความเร็วมากกว่าครั้งที่แล้ว

แก้ว

“เห้ยไอจิมมี่!!”

แก้วพูดออกไปด้วยความเป็นห่วงจิมมี่แต่ครั้งนี้จิมมี่กระโดดท่าที่ bank ramp สำเร็จจนได้ เขาตะโกนเสียงดังออกมาเหมือนได้ปลดปล่อย

จิมมี่

“อู่ววว!!!!”

จิมมี่พยักหน้าใส่แก๊อและโถสเกิดมาตรงที่แก๊อนั่งอยู่

จิมมี่

“เอาบุหรีมาตัวดี”

จิมมี่ขอบุหรีแก๊อด้วยท่าทางของคนที่กำลังศึก แก๊อยื่นบุหรีให้จิมมี่พร้อมสีหน้าที่กำลังครุ่นคิดกับคำพูดของจิมมี่ จิมมี่จุดบุหรีสูบและนั่งลงข้างๆแก๊อ

แก๊อ

“มึงไม่กลัวตายจริงๆหรอวะ? กูดูออกนะเว่ย ว่ามึงฝัน”

แก๊อดึงเข้าโหมตจริงจัง

จิมมี่

“กูไม่รู้ว่าจะมึงกลัวตายแค่ไหนอะ แต่สำหรับกู...กูกลัวที่จะไม่ได้ทำสิ่งที่กูรักมากกว่าหะ การที่ไม่ได้เล่นสเก็ตแม่งน่ากลัวกว่าการตายอีก”

แก๊อ

“มึงไม่รอให้หายก่อนวะ มึงทำเหมือนกับว่ามึงจะไม่ได้เล่นอีกแล้วอะ?”

จิมมี่

“โอกาสมันไม่เคยรอใครหรอกแก๊อ ถ้ากูจะตายกูก็ขอตายบนสเก็ตนี่แหละ ถึงมึงไม่ถ่ายกูก็เล่นอยู่ดี”

จิมมี่ระบายความในใจและเหตุผลของเขาออกไปทั้งหมด แก๊อหยิบบุหรีขึ้นมาสูบอีกครั้งก่อนจะพูดออกไป

แก๊อ

“มึงจะเอาแน่ๆใช่ไหม?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิมมี่

“มึงเชื่อกูปะละ มึงก็เห็นอยู่ว่ากูโหดส์ด”

แก๊อ

“อืม.....โอเคจ้้นถ้ามึงตายขึ้นมาก็อย่ามาเสียใจทีหลังและกัน”

ทั้งสองจับมือกันแบบที่เด็กสเก็ตเขาทำกัน และกำลังจะออกจากลานเพื่อกลับไปพักผ่อนจู่ๆก็มีเสียงเกี่ยมอี่ดังขึ้นมา

เกี่ยมอี่

“ท่านจิมมี่!!!! พี่แก๊อ!!!!”

เกี่ยมอี่และโนลโถสเก็ตเข้ามาตรงที่พวกเขา นั่งอยู่พร้อมกับถือน้ำและนมติดมาด้วย

แก๊อ

“มึงออกมาทำไมเนี่ย”

โนล

“เกี่ยมอี่มันปลุกกูอะดิ มันเป็นห่วงเลยชวนกูออกมาตาม”

เกี่ยมอี่ยื่นนมให้จิมมี่ จิมมี่รับ

จิมมี่

“นี่ก็ให้กูแตกจ้งเลย ไปกลับกันได้แล้ว พรุ่งนี้ต้องตื่นเช้าอีก”

โนล

“พรุ่งนี้มีไรอะ?”

แก๊อ

“กูกับจิมมี่ตกลงกันแล้วว่า จะถ่ายวีดีโอที่เหลือให้เสร็จ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยมอ๋

“แล้วพีจิมมีเล่นได้หรือ”

เก้อ

“เรื่องนั้นมึงก็กลับไปถามมันเองแล้วกัน ไปกลับกันเถอะ”

โนล

“เป็นไงไอ้สตูกูบอกมึงแล้ว”

เกี่ยมอ๋และโนลมองหน้ากันด้วยความไม่เข้าใจ พวกเขาทั้งสองคนโผล่เกิดตออกจากลาน เก้อกับจิมมีกำลังปั่นริ้วข้ามออกไปเหมือนตอนที่เข้ามาแต่เกี่ยมอ๋กับโนลโผล่เกิดกันไปอีกทาง

เก้อ

“เหี้ยมึงไถไปไหนอะ?”

เกี่ยมอ๋

“เฮ้อก็ประตุมันไม่ได้ลือกจะไปป็นทำไมอะ”

ภาพกว้างเห็นว่าเก้อกับจิมมีอยู่บนริ้ว และโนลกับเกี่ยมอ๋อยู่ที่ประตุ

Scene: 6 “จิมมีครุ่นคิดกับตัวเอง”

(ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน)

จิมมีปิดไฟและทิ้งตัวลงนอนในขณะที่อีกสามคนนอนหลับไปหมดแล้ว สีหน้าของเขาบ่งบอกว่าเขากำลังคิดอะไรในใจอยู่ ก่อนที่จะหลับไป

Scene: 6.1 “Dream Scene ตระหนัก”

(ภายนอก / ข้างถนน / กลางคืน)

หลังจากที่จิมมีกลับไปจิมมีก็ได้เห็นภาพตนเองนั้นกำลังเล่นสเก็ตอย่างอิสระ สนุกกับเพื่อนๆ โลดเล่นไปตามตรอกซอยและที่ต่างๆ ตามที่จินึก ไปจนถึง ภาพที่เขากระโดดลงบันไดที่สูงๆได้ เล่นท่าที่เขาในโลกความจริงนั้นเล่นไม่ได้ และเห็นว่าตนเองได้รางวัลที่1 ได้ไปอเมริกาทั้งหมดเกือบจะเหมือนฝันดี อยู่ๆเสียงหัวใจที่เต้นผิดปกติก็ดังขึ้น เขาเห็นภาพที่ตนเองกำลังจะตาย ภาพที่เขาใช้ชีวิตไปวันๆ โดยไม่มีสเก็ตบอร์ด ภาพที่ไม่มีความสุขสิ้นหวัง

Scene: 7 “ตื่นจากความฝัน”

(ภายใน / ห้องพัก / บ่าย)

จิมมีสะดุ้งตื่นขึ้นมา เกื่อนั่งเซ็คอุปกรณ์กล้องอยู่ส่วนเกียมอี่และโนลกกำลังแต่งตัว

จิมมี

“ก็โหมงแล้ววะ ?”

จิมมีถามพร้อมกับมีอาการตกใจเล็กน้อย

เกื่อ

“จะสีโหมงเย็นและ”

จิมมี

“ไอสด!! มึงไม่ปลุกกูวะ มึงจะไม่ถ่ายให้กูจริงๆใช่ปะ?”

เกื่อ

“ไม่ถ่ายอะไรหละ กูก็เตรียมกล้องอยู่เนี่ย”

เกียมอี่

“กินนมลองท้องไหมพี่จิมมี”

จิมมีถอนหายใจรับนมเกียมอี่แต่ไม่ได้พูดอะไร เกียมอี่เอานมมาให้จิมมีกิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก๋อ

“เห้ย!! คลิปมันหมดเขตส่งเที่ยงคืนพรุ่งนี้แล้ว เพราะงั้นเรามีเวลา
ถ่ายแค่วันนี้เท่านี้”

ทั้งสามคนพยักหน้าตอบรับเก๋อแล้วพวกเขาก็วางแผนกันว่าจะไปถ่ายที่ไหนกันบ้างในเวลาอันสั้น
เข้า montage แต่งตัววางแผนต่างๆากันไป

Scene: 8 “DIE YOUNG”

(ภายนอก / บันได / กลางคืน)

เก๋อ

“กูอยากกลับตัดวีโอแล้วหะ”

จิมมี่

“กูบอกแล้วไง จิมมี่ never die ฆ่าไม่ตาย”

โนล

“เห้ย จิมมี่ทำไมหน้ามึงซีดๆวะ นายโอเคป่าว”

ทั้งสามคนมองไปที่หน้าจิมมี่พร้อมกัน

จิมมี่

“ห๊ะ? กูหน้าซีดเหรหะ ว่ากูขาดน้ำหะ เกียมอี่มีนมปะ ”

เกียมอี่

“ไม่มีอะ ไปกลับกันเถอะพี่”

จิมมี่ตอบกลับไปอย่างกวนๆ พวกเขาลุกกันออกมาจากตรงนั้นและโถสเก้ตกันต่อแต่แล้วจิมมี่ก็ตันไป

เจอกับบันไดที่เขาไม่เคยเห็นมาก่อน จิมมี่มองไปแล้วรู้สึกว่ บันไดนี้มันชวนให้หลงไหลและเรียกร้อง

ให้เขาต้องเล่นมันมาอย่างบอกไม่ถูก เขาจึงเรียกทุกคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จิมมี่

“เหี้ยๆ ไอ้แก้มึงดูดีสวยสัດเลย เอาหน่อยปะ”

แก้ม

“เออสวยจริงหะ แต่มันสูงอยู่นะมึงจะเอาหรือ?”

จิมมี่

“กว่าต้องจัดหน่อยหะ”

โนล

“มันจะเกินพิวเอานะ”

จิมมี่

“เออๆ เตี้ยถ่ายแปบเดียวเสร็จก็ได้ไปกินข้าวด้วยกันแล้ว โอเคปะ”

เกี่ยมอีพยักหน้าแทนการตอบตกลง จิมมี่เดินขึ้นไปดูตรงบันไดเพื่อเช็คความสูง แก้มหยิบกล่องขึ้นมาตั้งค่าใหม่อีกครั้ง เกี่ยมอีและโนล รอให้กำลังใจจิมมี่อยู่ด้านล่าง

จิมมี่

“แก้ม เอายังอะ”

จิมมี่ตะโกนมาหาแก้มจากด้านบนบันได

แก้ม

“เออ!! ง่ายๆมาเลย”

จิมมี่ไถสเก็ตมาด้วยความเร็วและหยุดกระทันหันก่อนที่จะถึงหน้าบันได

จิมมี่

“วู้ว!! เอาเรื่องอยู่ตรงนี้ มาเอาใหม่แก้ม โทษที”

จิมมี่สุดลมหายใจเข้าเชือกใหญ่ก่อนที่จะพ้นลมออกมาและไถไปเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง จิมมี่ไถตรงมาที่หน้าบันไดด้วยความตั้งใจ เขากระโดดลงมา แผ่นลอยติดเท้าเขาเหมือนกับว่าจะลงตั้งแต่ครั้งแรก แต่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วจิมมี่ก็ถีบแผ่นออกไปจากเท้า เหมือนกับว่าไม่ค่อยมั่นใจถ้าจะเหยียบลงไปเลย จิมมี่เอามือปิดปาก และซัด เขารู้สึกว่ามันจะลงแล้ว เก๋อเก๋ยมอีโนลซัดซัดตามจิมมี่กันยกใหญ่

เก๋อ

“หึหึ มึงจะเอาลงตั้งแต่เทคแรกเลยหรอวะ”

เก๋ยมอี

“เซี่ย.....พี่จิมมี่แม่งสุดหวะ”

จิมมี่เหยียบแผ่นและวิ่งขึ้นไปเริ่มต้นใหม่อีกครั้งเก๋อให้สัญญาณว่าพร้อมแล้ว จิมมี่ไถมากระโดดอีกครั้งด้วยความมั่นใจมากๆ ว่าจะเล่นสำเร็จ จิมมี่กระโดดแผ่นติดเท้าและเหยียบลงไปเต็มๆ ทุกอย่างเหมือนกำลังจะไปได้สวย จิมมี่ลื่นพลาดท่าแขนซ้ายข้างที่หักฟาดเข้ากับพื้นเต็มๆ จิมมี่ร้องดังลั่น ณ ตรงนั้น

จิมมี่

“ไ้อ้ยยยย โอหึหึยย !! ”

จิมมี่นอนจับแขนตัวเองและร้องด้วยความเจ็บปวด เก๋อ โนล เก๋ยมอี รีบเข้าไปดูอาการของจิมมี่ทันที

เก๋อ

“หึหึจิมมี่ มึงไหวเปลววะ มึงดูเจ็บสุดๆอะ”

จิมมี่

“ไ้อ้ย.....ไหวดิวะ.....เซี่ยแม่งโคตเจ็บ....”

เก๋อ

“แต่มึงจะพอกี่ได้นะเว้ย ที่ถ่ายมาวันนี้ก็ได้เยอะแล้วนะกว่า”

เก๋อบอกกับจิมมี่ด้วยความเป็นห่วงจิมมี่ลุกขึ้นมายืนอีกครั้งแต่ก็ยังเอามาขวาประคองแขนซ้ายอยู่

จิมมี่

“เออกูรู้ แต่กูอยากเล่นให้ลงหวะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก้า

“เออ!!”

จิมมี่หยิบแผ่นสเก็ตขึ้นมาและเดินขึ้นไปข้างบนอีกครั้ง เกือบโผล่มองหน้ากันด้วยความประหลาดใจเล็กน้อย จิมมี่ไถมากระโดดลงบันไดอีกครั้ง คราวนี้เขาเหยียบลงไปเต็มสองเท้าเหมือนรอบที่แล้ว เขาก็ลื่นล้มอีกครั้งแต่ครั้งนี้เขายกแขนซ้ายขึ้นมาทัน การกระโดดครั้งนี้ใกล้เคียงกับคำว่าสำเร็จมากๆ เก้ายื่นมือเขาไปแท็กกับจิมมี่เพื่อให้กำลังใจ จิมมี่วิ่งขึ้นไปใหม่อีกครั้ง จิมมี่เริ่มมีอาการเหนื่อยหอบและวิงเวียนศีรษะคล้ายจะเป็นลมเหมือนกับครั้งที่ก่อนที่เขาหน้ามืดจนแขนหักไป

จิมมี่
“ฮึบ”

จิมมี่ให้กำลังใจตัวเอง เขารวบรวมทุกสิ่งที่มี แล้วไถไปกระโดดลงบันได และผลก็คือ จิมมี่ทำได้ จิมมี่รู้สึกดีใจและตื่นเต้นมาก เขารู้สึกว่าเขาตัดสินใจถูกที่เลือกทำแบบนี้ เพื่อนๆดีใจเข้าไปโอบกอดเขาอย่างบ้าคลั่ง พร้อมกับเต้นระบำไปด้วยกัน

จิมมี่
“เยสเสส!!!!”

แต่สุดท้ายเรื่องไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น จิมมี่หัวใจวาย ณ ตรงนั้นในขณะที่กำลังเต้นและดีใจ อาจเพราะการใช้ร่างกายหนักเกินไป ดีใจสุดขีด หัวใจเต้นเร็วสุดขีด จนหัวใจวายในที่สุด เพื่อนๆทั้งสามตกใจกันอย่างมากพร้อมกับเรียกชื่อจิมมี่

บทที่ 4

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายภาพยนตร์

ความพร้อมก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ถือเป็นขั้นตอนสำคัญ การคัดเลือกนักแสดง นำในหลายบทบาท การค้นหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ และการค้นหาทีมงาน ล้วนมีความสำคัญในทุกส่วนข้าพเจ้าในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์ ต้องตีความบทภาพยนตร์ ทั้งเรื่องของตัวละคร สถานที่ภายในเรื่อง เครื่องแต่งกาย จากบทภาพยนตร์ให้ถูกต้อง หรือใกล้เคียงกับภาพยนตร์ให้มากที่สุด

บทบาทตัวละครที่ต้องการ

บทของจิมมี่ เด็กสเก็ตบอร์ดที่เป็นโรคคลื่นหัวใจรั่ว อารมณ์ร้อน

ด้านสรีรวิทยา	เพศชาย อายุ 20 ปี สีมดดำ ตาสีน้ำตาล ผิวสีแทน ร่างกายสมส่วน มีรอยสัก ภายนอก มีความบ้ำระห่าและสุดโต่ง
ด้านสังคมวิทยา	รักสเก็ตบอร์ด และเพื่อนมาก กำลังสร้างชื่อเสียงในวงการสเก็ตบอร์ด
ด้านจิตวิทยา	มีความบ้ำระห่า ไม่กลัวเจ็บไม่กลัวตาย ห่วงใยคนรอบข้าง

บทของเก๋อ ตากล้องประจำกลุ่ม เป็นคนในเย็น มีเหตุผล คิดหน้าและหลังเสมอ

ด้านสรีรวิทยา	เพศชาย อายุ 21 ปี สีมดดำ ตาสีน้ำตาล ผิวสีแทน ร่างกายค่อนข้างผอม สูง ภายนอก เป็นคนเฮฮา และใจเย็น
ด้านสังคมวิทยา	รักสเก็ตบอร์ด และเพื่อนมาก เป็นคนใจเย็น มีเหตุผล ชอบถ่ายวิดีโอ และตัดต่อคลิป
ด้านจิตวิทยา	เป็นห่วงเพื่อนมาก เข้าใจเพื่อน ใช้เหตุและผล

บทของเกี่ยมอี น้องชายของเก๋อ เป็นเด็กที่มีบุคลิกร่าเริง ชอบทำตามจิมมี่

ด้านสรีรวิทยา	เพศชาย อายุ 14 ปี สีมดทอง ตาสีน้ำตาล ผิวสีแทน ร่างกายสมส่วน ภายนอก เป็นคนเฮฮา ร่าเริง
---------------	---

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านสังคมวิทยา รักเก้ตบอร์ต และเพื่อนมาก เป็นที่รักของพี่ๆในกลุ่ม

ด้านจิตวิทยา ไม่ชอบการสูญเสีย รักพี่มาก

บทของโนล เพื่อนซี้ต่างวัยของเกี้ยมอี่ เป็นคนที่ซี้เก้ก แต่จริงๆแล้วเนิร์ดมาก

ด้านสรีรวิทยา เพศชาย อายุ 20 ปี ผมสีดำ ใส่วุ้น ตาสีน้ำตาล ผิวเข้ม ร่างกาย
สมส่วน

ด้านสังคมวิทยา รักเก้ตบอร์ต และเพื่อนมาก เป็นคนที่มักจะโดนแกล้ง อาจ
เป็นเพราะบุคลิกของเขา

ด้านจิตวิทยา ซี้กลัว แก้ปัญหาเก่ง พุดน้อย

การคัดเลือกนักแสดง

อันดับแรกคือ ต้องตีความคาแรคเตอร์ อุปนิสัย หรือลักษณะภายใน และลักษณะภายนอก
ของตัวละครออกมาให้ได้ก่อน จากนั้นจึงให้ฝ่ายคัดเลือกนักแสดงค้นหานักแสดงโดยพิจารณาจาก
รูปร่าง หน้าตาเพศ ที่ใกล้เคียงกับลักษณะบุคลิกภาพของตัวละครภายในบทภาพยนตร์ รวมถึงอายุ
และสถานที่ใกล้เคียงกับตัวละครภายในเรื่องด้วย

ขั้นตอนต่อมาคือการทดสอบความเหมาะสมของนักแสดงกับบทที่ได้รับเลือก ตัวละครใน
ภาพยนตร์จะมีทั้งหมด 4 ตัว ซึ่งแต่ละตัวละครจะมีความแตกต่างกันของบุคลิกภาพ ช่วงอายุ และเพศ
อยู่ด้วย ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องอธิบาย และพูดคุยว่านักแสดงสามารถที่จะเข้าใจความคิด บุคลิกภาพ
และการแสดงออกของตัวละครที่ได้รับมาน้อยเพียงใด นักแสดงสามารถเข้าใจได้หรือไม่ว่าการ
กระทำของตัวละครนั้นทำไปเพราะเหตุใด และนักแสดงผู้มาทดสอบบทนั้น สามารถเข้าใจ
รายละเอียดของตัวละครได้ดีแค่ไหน และมอบอิสระทางความคิดในการให้นักแสดงที่มีรับบทต่างๆ
ได้แสดงในรูปแบบตามความคิดและการตีความของตนเองด้วย เพื่อให้เห็นถึงความเข้าใจในตัวละคร
ของนักแสดง ซึ่งหลังทำการทดสอบการแสดงแล้ว ข้าพเจ้าจึงนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาในการ
คัดเลือกนักแสดงมารับบทบาทให้เหมาะสมตามแต่ละบุคคลต่อไปนี้

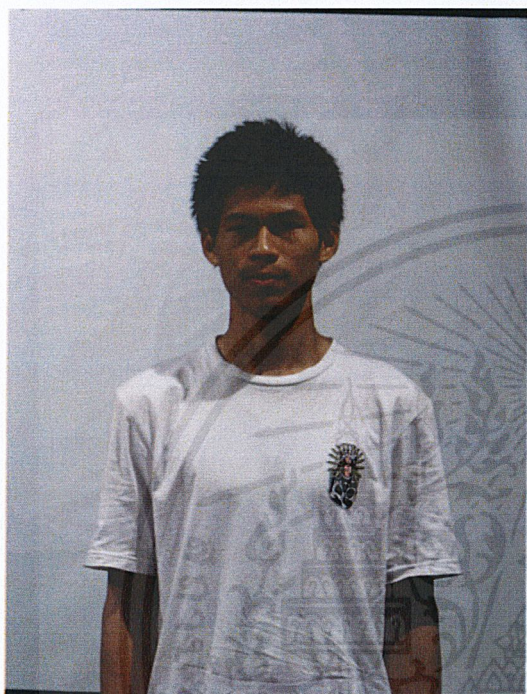
เมื่อได้นักแสดงตรงตามบทบาทตามคาแรคเตอร์ที่กำหนดไว้ได้ทั้ง 4 คนแล้วนั้น ทางผู้กำกับและ
ฝ่ายคัดเลือกนักแสดงต้องมาประชุมหาข้อสรุปกันคือ เนื่องจากตัวละครเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่ต้องมาอยู่
ด้วยกันทางทีมงานจึงต้องมาเลือกนักแสดงที่ผ่านการทดสอบ และทำการเปรียบเทียบทุกคนโดยการ
ทำ Type Cast เพื่อให้มีภาพรวมของตัวละครมีความเป็นเอกภาพมากที่สุดเมื่ออยู่ในภาพยนตร์

เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet)

CASTING SHEET

PRODUCTION : ชนนรินทร์ กันตกมลวงศ์

TITLE : Found Footage : DIE YOUNG

บทบาท : จิมมี่			
ชื่อ : นาย ชัชพล หวังกะจิ			
ที่อยู่ : 104/205 ตึก3ชั้น2 ซอยทับทิมแมนชั่น ถนน เอกชัย แขวงบางค้อ เขตจอมทอง กรุงเทพ10150			
โทรศัพท์ : 064-074-4584			
อีเมล : indy_skate@hotmail.co.th			
การศึกษา : กศน			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	20
สัญชาติ	ไทย	ค่า แสดง	-
ประสบการณ์ ทางการแสดง	-		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	เล่นสเก็ตบอร์ด		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	32	ส่วนสูง	174	น้ำหนัก	65
รองเท้า	42	กระโปรง	-	อก	-	เอว	32
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ดำ

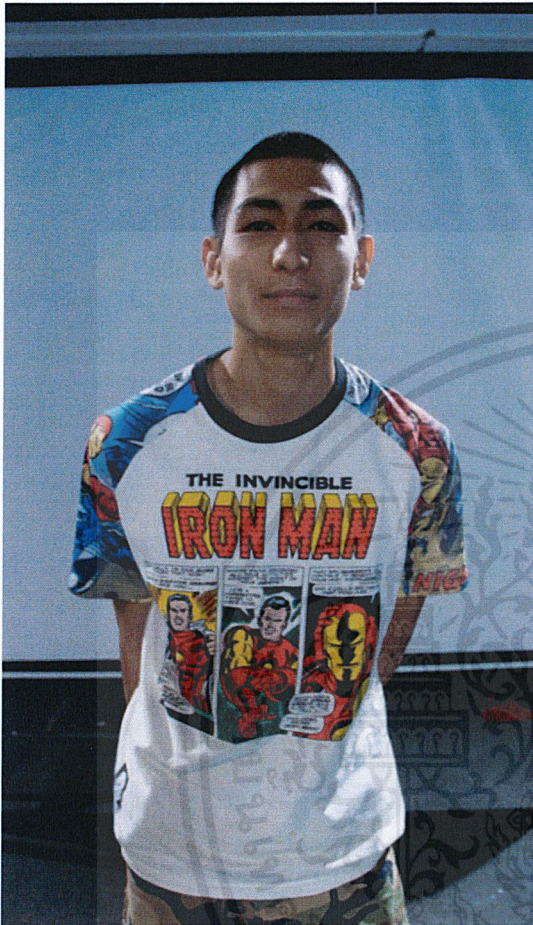
ตารางที่ 1 : นักแสดงที่รับบทบาทเป็น "จิมมี่"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : ชนนรินทร์ กันตกลมวงศ์

TITLE : Found Footage : DIE YOUNG

บทบาท : เก้อ			
ชื่อ : นาย พศวีร์ โขษกรณัญญ์			
ที่อยู่ : ที่อยู่ 11/113 หมู่บ้าน ชันธวัช5 ซอย วิชรพล ถนน รามอินทรา เขต บางเขน แขวง ท่า แร้ง จังหวัด กรุงเทพฯ			
โทรศัพท์ : 086-526-9796			
อีเมล : jpspiggerband69@gmail.com			
การศึกษา : ศิลปากร			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	22
สัญชาติ	ไทย	ค่า แสดง	-
ประสบการณ์ ทางการแสดง	-		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	เล่นสเก็ตบอร์ด / เล่น ดนตรีได้หลายประเภท		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M	กางเกง	30	ส่วนสูง	180	น้ำหนัก	62
รองเท้า	42	กระโปรง	-	อก	-	เอว	-
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ดำ

ตารางที่ 2 : นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “เก้อ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : ชนนรินทร์ กันตมกลางส์

TITLE : Found Footage : DIE YOUNG

บทบาท : เกี่ยมอี			
ชื่อ : นาย อัฐพล สำเภากลาง			
ที่อยู่ : ปุณณณัน สุขุมวิท 71 ซอย ปรีดียัพนม ยงค์ 34			
โทรศัพท์ : 098-090-8983			
อีเมล : -			
การศึกษา : เกษมพิทยา			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	14
สัญชาติ	ไทย	ค่า แสดง	-
ประสบการณ์ ทางการแสดง	-		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	เล่นสเก็ตบอร์ด		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	S	กางเกง	28	ส่วนสูง	152	น้ำหนัก	41
รองเท้า	40	กระโปรง	-	อก	-	เอว	28
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ทอง

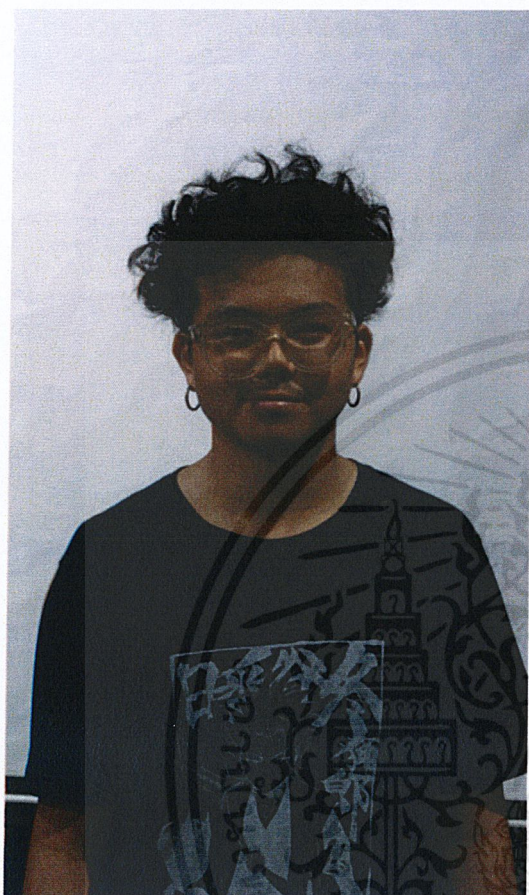
ตารางที่ 3 : นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “เกี่ยมอี”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : ชนนรินทร์ กันตมลวงค์

TITLE : Found Footage : DIE YOUNG

บทบาท : โนล			
ชื่อ : นาย ชีรพงศ์ ชูแก้วรุ่ง			
ที่อยู่ : 59/6 ม.3 ต.นาตาล่วง อ.เมืองตรัง จ.ตรัง 92000			
โทรศัพท์ : 091-825-5780			
อีเมล : lower3ry@gmail.com			
การศึกษา : คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาค วิชา ภาพยนตร์และดิจิทัลมีเดีย สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	21
สัญชาติ	ไทย	ค่า แสดง	-
ประสบการณ์ ทางการแสดง	-		
ความสามารถพิเศษ/ บุคลิก	เล่นสเก็ตบอร์ด		

ขนาดเสื้อผ้า :

สัดส่วน :

เสื้อ	M,L	กางเกง	30,32	ส่วนสูง	168	น้ำหนัก	63
รองเท้า	42	กระโปรง	-	อก	-	เอว	30,32
หมวก	-			สะโพก	-	ผม	ดำ

ตารางที่ 4 : นักแสดงที่รับบทบาทเป็น “โนล”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายทจิมมี่ - เป็นการแต่งตัวเหมือนกับเด็กสเก็ตบอร์ดทั่วไป

ชุดภาพ 4.1 - 4.4 : เครื่องแต่งกายท “จิมมี่”

เครื่องแต่งกายทเก้อ - เก้อจะมีเอกลักษณ์ตรงที่เข่าจะชอบใส่กางเกงลายทหาร

ชุดภาพ 4.5 - 4.7 : เครื่องแต่งกายท “เก้อ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องแต่งกายบทยั๊ยมอ - ยั๊ยมอจะมียุดเตนตรงที่เขางจะชอบใส่กางเกงสีแดง

ชุดภาพ 4.8 - 4.10 : เครื่องแต่งกายบทยั๊ยมอ

เครื่องแต่งกายบทยโนล - โนลจะชอบแต่งตัวยะอะมากกว่าเพื่อนๆของเขา

ชุดภาพ 4.11 - 4.14 : เครื่องแต่งกายบทยโนล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ประกอบฉาก (Properties)

สิ่งของที่ใช้ในการประกอบการแสดงในฉากต่างๆ เพื่อขยายความหมายของฉากนั้นๆ หรือ เพื่อเป็นสิ่งที่สื่อความหมายนัยยะให้กับฉาก เพื่อนำไปสู่ความหมายที่แท้จริงของทั้งตัวละครและสถานที่ ที่บทสนทนาไม่อาจจะอธิบายได้ มีการแจกแจงตามฉากและความเหมาะสมดังต่อไปนี้

ตารางอุปกรณ์ประกอบฉาก - PROP. LIST		
วันที่	SCENE	อุปกรณ์
23 มกราคม 2562	SCENE 1 / SCENE 1.1	สเก็ตบอร์ด
		อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด
		ไฟ LED
31 มกราคม 2562	SCENE 2 / SCENE 3	ฟิล์ม X-Ray
		ขวดนม
		แผ่นสเก็ตบอร์ด
		บุหรี
		แผ่น Dylan
		โปสเตอร์สเก็ตบอร์ด
		โปสเตอร์งานแข่ง
		ที่ห้อยแขน
		ผ้าพันแขน
		อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด
30 มกราคม 2562	SCENE 4	สเก็ตบอร์ด
		ที่ห้อยแขน
		ผ้าพันแขน
31 มกราคม 2562	SCENE 4.1	ฟิล์ม X-Ray
		ขวดนม
		แผ่นสเก็ตบอร์ด
		บุหรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		ฟิล์ม X-Ray
		ขวดนม
		แผ่นสเก็ตบอร์ด
		บุหรี
30 มกราคม 2562	SCENE 5	สเก็ตบอร์ด
		ที่ห้อยแขน
		ผ้าพันแขน
		ขวดนม
		บุหรี
31 มกราคม 2562	SCENE 6	ฟิล์ม X-Ray
		ขวดนม
		แผ่นสเก็ตบอร์ด
		บุหรี
		แผ่น Dylan
		โปสเตอร์สเก็ตบอร์ด
		โปสเตอร์งานแข่ง
		ที่ห้อยแขน
		ผ้าพันแขน
		อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด
23 มกราคม 2562	SCENE 6.1	สเก็ตบอร์ด
		อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด
		ไฟ LED
31 มกราคม 2562	SCENE 7	ฟิล์ม X-Ray
		ขวดนม
		แผ่นสเก็ตบอร์ด
		บุหรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		แผ่น Dylan
		โปสเตอร์สเก็ตบอร์ด
		โปสเตอร์งานแข่ง
		ที่ห้อยแขน
		ผ้าพันแขน
		อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด
24 มกราคม 2562	SCENE 8	สเก็ตบอร์ด
		อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด
		ไฟ LED
24 มกราคม 2562	SCENE 9	สเก็ตบอร์ด
		อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด
		ไฟ LED
		บุหรี

ตารางที่ 6 : ตารางอุปกรณ์ประกอบฉากที่แจกแจงตามฉากและวันที่ถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ถ่ายทำ

ข้าพเจ้าเลือกสถานที่ที่เหมาะสมกับบทภาพยนตร์ เดินทางสะดวก และมีพื้นที่เพียงพอต่อการจัดไฟในการถ่ายทำภาพยนตร์ได้ เสียงสภาพแวดล้อมไม่รบกวนมากเกินไป มีการสำรวจร้านค้าห้องน้ำ เพื่อความสะดวกสบายระหว่างการถ่ายทำให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นตลอดทั้งวัน อนึ่งสถานที่ถ่ายทำต้องมีความสมจริงต่อการเป็นอยู่ของตัวละคร ด้วยทั้งอาชีพและฐานะของตัวละครอย่างสมเหตุสมผล

1. ห้องของจิมมี่และเพื่อน - หมู่บ้านรุ่งอรุณ2 ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ชุดภาพ 4.15 – 4.18 : ห้องของจิมมี่และเพื่อนๆ - หมู่บ้านรุ่งอรุณ2 ลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในสถานที่นี้คือ ตัวละครทั้ง 4 คนใช้อยู่อาศัยร่วมกัน มีเหตุการณ์ที่จิมมี่และแก๊งพูดคุยกันถึงอาการของโรคหัวใจของจิมมี่ ไปจนถึงตอนที่เกี่ยมอีและโนลกกลับมาถึงห้องและพูดคุยกันในเรื่องคลิปสเก็ตที่จะส่งประกวด และจิมมี่กับแก๊งก็มีปากเสียงกันเพราะมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน

การเช่าสถานที่นี้จะมีการปรับเปลี่ยนชุดเครื่องนอน ผ้าม่าน เพิ่มโซฟา นำคอมพิวเตอร์ขึ้นมาจัดตั้งเป็นโต๊ะมุมประจำของจิมมี่ และตกแต่งห้องด้วยอุปกรณ์สเก็ตบอร์ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

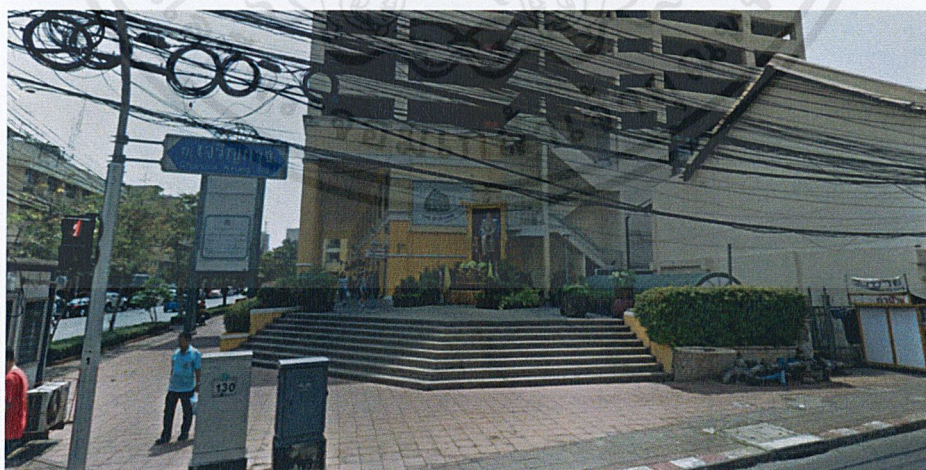
2. ลานสเก็ตบอร์ด - ถนนพัฒนาการ แขวง ประเวศ เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร

ชุดภาพ 4.19 – 4.22 : ถนนพัฒนาการ แขวง ประเวศ เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250

เหตุการณ์ที่จะเกิดในสถานที่นี้คือ เป็นลานสเก็ตบอร์ดที่ทั้ง 4 คนมาเล่นกันเป็นประจำ เป็นที่ที่ จิมมีนั้นแขนหัก และเป็นสถานที่ที่จิมมีและเพื่อนๆมาปรับความเข้าใจกัน

3. บ้านไต่จากสุดท้าย - ถนน พายุรัตน์ แขวง วังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

ชุดภาพ 4.23 : ถนน พายุรัตน์ แขวง วังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร

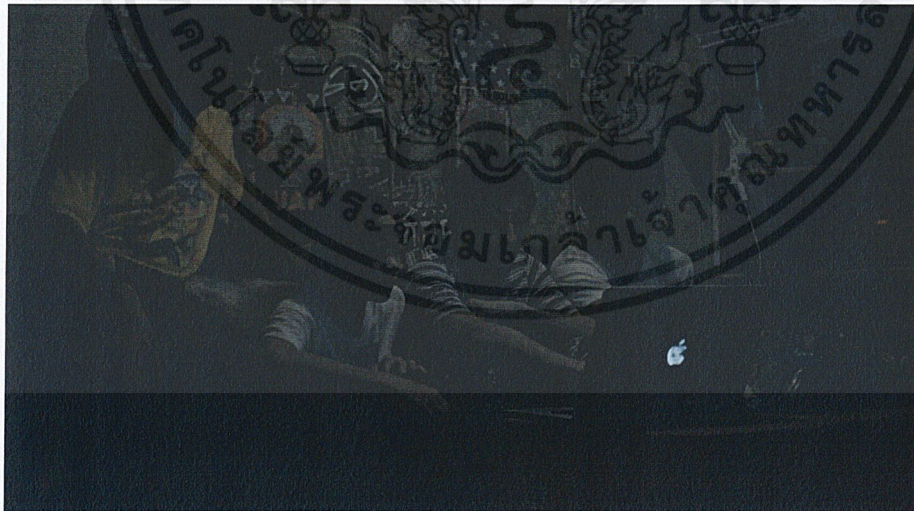
เหตุการณ์ที่จะเกิดในสถานที่นี้คือ เป็นบ้านไต่ที่จิมมีอยากจะพิชิตให้ได้จนนำไปถึงจุดจบของเรื่องนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

บรรยากาศโดยรวมของภาพยนตร์เรื่องนี้จะ realistic ให้มากที่สุด เพราะบทภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่จะเป็นฉากตอนกลางคืน คนดูจะเห็นภาพความเป็นอยู่ของกลุ่มเด็กเสกเก็ตบอร์ดทั้งในที่ลับและที่เปิดตามตรอกซอกซอยต่างๆของกรุงเทพฯ มีไฟถนน เงามสะท้อนจากตึก จัดแสงให้ดูเป็นธรรมชาติที่สุด

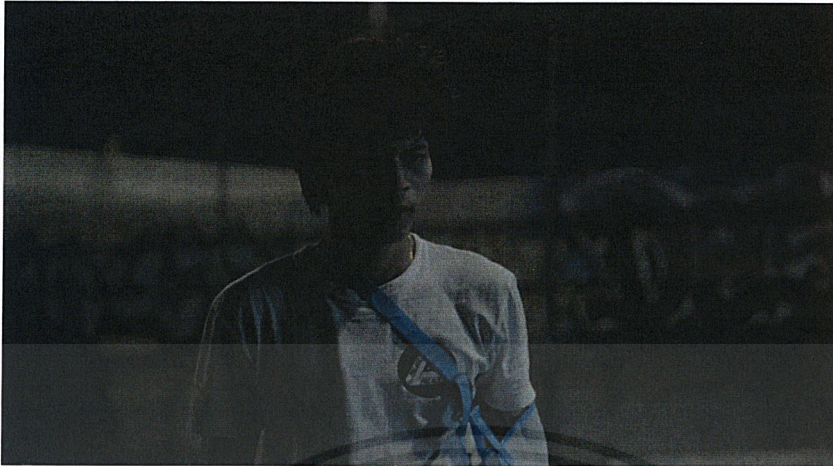

ชุดภาพ 4.24 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

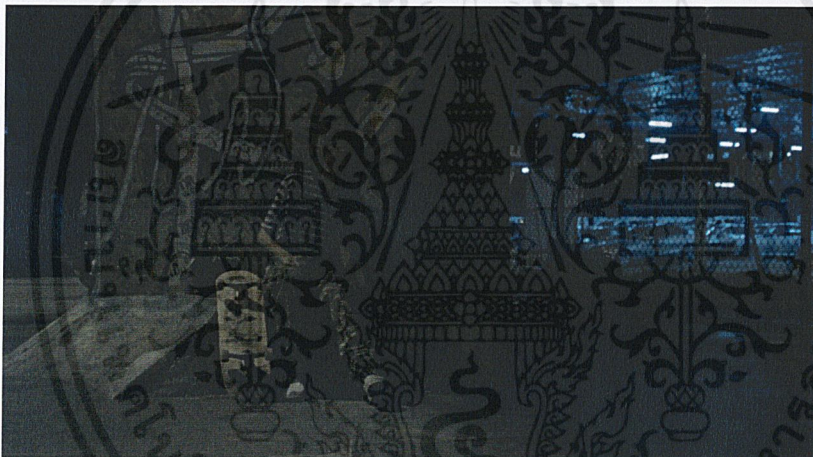

ชุดภาพ 4.25 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

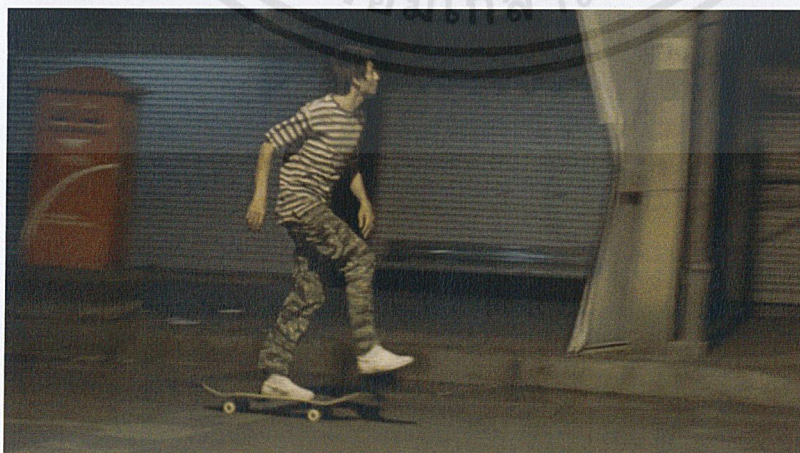
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดภาพ 4.26 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

ชุดภาพ 4.27 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

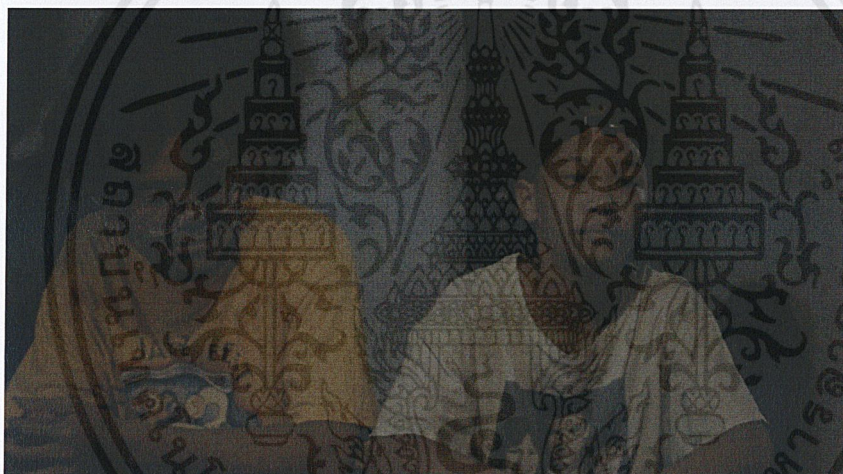

ชุดภาพ 4.28 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดภาพ 4.29 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

ชุดภาพ 4.30 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

ชุดภาพ 4.31 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดภาพ 4.32 : บรรยากาศของภาพยนตร์ (Mood and Tone)

มุมมองที่ใช้ในภาพยนตร์เรื่อง “DIE YOUNG ”

มุมมองที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในภาพยนตร์เรื่องนี้เน้นการเล่าเรื่องราวในเหตุการณ์ปัจจุบันเป็น ปกติ เป็นมุมมองที่ดูง่ายไหลลื่นทั้งเรื่อง และง่ายต่อการถ่ายทำสำหรับฉากที่มีตัวละครเยอะมากกว่าสองคน และมีการถ่ายทำที่ Free From ในช่วงที่เป็น Montage Sequence ด้วยกล้องที่ใช้ถ่ายโดยตัวละครเอก อีกด้วย

Scene: 1 Montage Sequence “จิมมี่และเพื่อนๆ”

เป็น Free From การเล่าเรื่องแบบวีดีโอสเก็ทบอร์ด ผสมกับมุมมองของบุคคลที่สาม ให้เห็นถึงคาแรคเตอร์ของตัวละครทั้ง4คน

1. Insert กิจวัตรต่างๆ เช่น กิน นอน ดูคลิปสเก็ท ประกอบแผ่นสเก็ท เล่นสเก็ทบอร์ด
2. Insert คาแรคเตอร์จิมมี่ เล่นสเก็ทบอร์ด ทำตัวบ้าๆบอๆ ยุ่เกี่ยมอู้ให้สู้ สู้บพหรี เหนื่อยหอบ
3. Insert คาแรคเตอร์เก้อ ถ่ายวีดีโอสเก็ทบอร์ด นั่งถ่ายข้างบันได ห้ามไม่ให้จิมมี่ทะเลาะกับคนอื่นหันกล้องมาถ่ายหน้าตัวเอง
4. Insert คาแรคเตอร์เกี่ยมอู้ เล่นสเก็ทบอร์ด เซียร์จิมมี่ ไหว่ยาม นอนให้จิมมี่กระโดดข้าม เอนามให้จิมมี่
5. Insert คาแรคเตอร์โนล หน้านิ่ง ไถสเก็ทบอร์ดไม่คล่อง ไปซื้อน้ำให้เพื่อน โดนเพื่อนแกล้ง เอน้ำให้เพื่อนกิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. Insert กินข้าวด้วยกัน เล่นสเก็ตในห้างสรรพสินค้า พาคนแก่ข้ามถนน เล่นสเก็ตบอร์ด
7. LS จิมมีกระโดดที่ Ramp

Scene: 1.1 “วันที่18 จิมมีและผองเพื่อน”
(ภายนอก / ลานสเก็ต / เย็น)

8. Insert ภาพจากกล้องแก้วถ่ายจิมมีที่ไถมากระโดดไม่ลง
9. MLS จิมมีทำท่าทางตะโกนโวยวายบิวตัวเองให้เหมือนว่ามันอีกแค่นิดเดียวก็จะเล่นลงแล้ว

จิมมี
“ไวยยยย !!!!”
จิมมีเขวี้ยงแผ่นสเก็ตลงไปที่พื้น
10. MS แก้ว
“ใจเย็นดิว่า อีกสักรอบก็น่าจะลง”
แก้วให้กำลังใจจิมมีก่อนจะเตรียมตัวถ่ายช็อตต่อไป ส่วนเก๋มอีและโนลก็คอยเชียร์และลุ้นไปด้วย ทั้งสองตะโกนเชียร์พร้อมกันว่า

9. LS เก๋มอี, โนล
“เมกา!! เมกา!! เมกา!! เมกา!!”

10. MS จิมมีได้รับกำลังใจจากเพื่อนจึงยิ้มแต่ด้วยการที่เล่นติดต่อกันมานานจึงทำให้จิมมีมีอาการเหนื่อยหอบมากกว่าปกติและเริ่มมีอาการหน้ามืด (ยิ้มพร้อมหอบ)

11. CU (ไล่ตาม)จิมมีไถสเก็ตไปที่bankrampจังหวะที่จิมมีกำลังกระโดด เกิดมีอาการหน้ามืดชั่วขณะ

12. MS (ตัวลอย) ทำให้เขาพลาดท่าตัวลอยลง ไปบนอากาศ และลงมากระทบพื้นด้วยท่าที่ผิดแปลกพร้อมก็มีเสียงดัง “เปรี๊ยะ”

13. LS (master) แก้ว, เก๋มอี, โนล
“เหี้ยยยยย !!!!”

แก้ว เก๋มอีและโนลตกใจตะโกนเสียงดังลั่นออกมาและรีบวิ่งไปดูอาการของจิมมี

14.CU ผ่านเฟรมกล้องเก็อกต REC เห็นทุกคนมุง จิมมี่ ที่นอนแขนหัก และนอนแน่นิ่งไป

15. MLS

เก็อก

“เหี้ย!! แขน!!”

เก็อกมอ

“เก็อก!! ทำไงดี!! จิมมี่ๆ ตื่นๆ พี่!! ตื่น!!”

โนล

“มันจะตายเปลว่ะ”

เก็อกมอและโนลเกิดอาการตื่นตระหนกและกังวลกันไปต่าง ๆ ากุเก็อกดึงสติตัวเองกลับมาและตัดสินใจโทรเรียกรถพยาบาล

16. MS

เก็อก

“ฮัลโหล!! เพื่อนผมแขนหักและสลบไปมารับด่วนเลยครัับ!!.....เป็นไฉ
เมกาไหมละ”

Scene: 2 “วันที่20 จิมมี่และโรคลิ้นหัวใจรั่ว”

(ภายใน / ห้องจิมมี่ / เย็น)

ผ่านไปไม่กี่วันหลังจากได้รับการรักษาผ่าตัดใส่เหล็กจิมมี่กลับมาพักฟื้นที่บ้าน ในห้องตกแต่งด้วยสติ๊กเกอร์และอุปกรณ์สเก็ตต่างๆ เก็อกนั่งตัดต่อคลิปวิดีโอของเขาอยู่ในอีกมุมหนึ่ง ส่วนจิมมี่ นั่งอยู่หน้าคอมพิวเตอร์พร้อมกับฟิล์ม x-ray เขานั่งดูวิดีโอสเก็ตไอดอลที่เขาชื่นชอบ ไอดอลของเขามีชื่อว่า dylan rieder เขาจากไปก่อนวัยอันควรด้วยโรคลูคีเมีย

17.insert - ภายในห้อง โปสเตอร์ แผ่นสเก็ต ฟิล์ม x-ray

18. LS เก็อกนั่งเล่นโน้ตบุคบนโซฟา จิมมี่นั่งดูคลิปสเก็ตอยู่ตรงโต๊ะมุมห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19. MLS

แก๊อ

“เห้ย จิมมีมึงดูโระวะ”

20. MS ด้านข้าง จิมมีไม่ตอบแต่นั่งดูคลิอย่างสงบนิ่ง

21. MS

แก๊อ

“มึงอย่าบอกนะว่ามึงกลัวตายเหมือนดีแลนอะ”

แก๊อถามอย่างนั้นไปเพราะโดยปกติแล้วจิมมีไม่ได้เป็นคนทีกลัวความตายแต่อย่างใดแต่ครั้งนี้เขาดูแปลกไปเมื่อดูคลิปสเก็ตไอดอลของเขา นั่นก็เพราะว่าอาการลึนหัวใจรั่วของเขาได้กลับมาทำเร็บอีกครั้ง

22. MS

จิมมี

“กูไม่ได้กลัวตายหรือกเวี้ยยยยยยยยย”

จิมมีพูดเสร็จแล้วก็มองไปที่แขนของตัวเอง

23. MS

แก๊อ

“อ้อ แต่มึงเป็นโรคหัวใจนะ โชคดีแคไหนแล้วที่มึงไม่ตาย”

24. MS รับหน้าจิมมีที่นิ่งไปเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่แต่แล้วจิมมีกลับหยิบบุหรีขึ้นมาสูบ

25. MS

แก๊อ

“ดูตเข้าไปไอส์ต ถ้ามึงทำแล้วมันรู้สึที่ดี”

26. MS จิมมีสูบบุหรีและพ่นควันไปทางแก๊อ

27. MS

จิมมี

“พ่อกูก็เป็นโรคหัวใจ เขายังแตกเหล่าทุกวันเลย”

28. MS

แก๊อ

“แล้วตอนนี้เป็นไง?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29. MS

จิมมี่

“ตาย”

30. MS เก๋ออี้มี้แห่งพร้อมกับสายหน้า

จิมมี่

31. MS “ก็นี่ไงพ่อกูยังไม่กลัวตายเลย แล้วกูจะกลัวไปทำไมวะ”

จิมมี่พูดเสร็จก็สูบบุหรี่ต่อ

Scene: 3 “YOLO (You Only Life Once)”

(ภายใน / ห้องจิมมี่ / กลางคืน)

ระหว่างที่สองคนนั้นคุยกันอยู่ ทันใดนั้นเสียงประตูกึกก้องขึ้น “ก๊อก ก๊อก” เก๋มอีและโนล กลับจากที่ลานสเก็ตพร้อมกับซื้อของกินมาฝาก เก๋มอีเคาะประตูเรียกจิมมี่

32. MLS เก๋มอีและโนลเปิดประตูเข้ามา วางสเก็ตและเดินมานั่งบนเตียง

เก๋มอี

“ท่านจิมมี่ครับ พวกผมกลับมาแล้วครับ”

เก๋มอีและโนลซื้อขนมมาฝากจิมมี่ด้วยความหวังดี

33. MLS รับโนลกับเก๋มอี

เก๋มอี

“ผมซื้อขนมมาฝาก กระจุกจะได้ต่อกันไวๆ”

โนล

“เก๋มอีมีงูรู้ปะ ว่านมมันไม่ได้ทำให้กระจุกต่อกันไว ไอควาย”

34. LS จากฝั่งโนลไปทางจิมมี่ ถ่ายจิมมี่กับเก๋อ นิ่งมองพวกนี้เถียงกัน

ระหว่างที่ทั้งสองคนนั้นเถียงกันอยู่ เก๋อที่ตัดต่อคลิปวิดีโอเสร็จจึงเรียกทุกคนมาดูคลิปวิดีโอ

35.LS จากฝั่งโนลไปทางจิมมี รับจิมมีกับเก้อ

เก้อ

“สงบ!! พวกมึงมาดูตราฟแรกเร็ว”

ทุกคนมุงกันดูคลิปสเก็ตตราฟแรกที่คอมของเก้อ ระหว่างที่คลิปเล่นไปเก้อก็พูดถึงเรื่องคลิปสเก็ตนี้ ทุกคนตั้งใจดู เด็กน้อยนำตาตื่นเต้น

36. MS

เกี้ยมอี่

“ท่านจิมมีโคตรเจ๋งเลยหะ ได้ไปเมกาซัวร์”

37MS

จิมมี

“แต่กูยั้งไม่มีเสื้อกันหนาวเลย”

38.MS

โนล

“เอาของกูไปใส่ก่อนปะละกุมิเยอะ”

39.LS

เก้อ

“เออกูก็อยากไปเหมือนกัน แต่ กูว่ามันยังโหดไม่พอหะ
จิมมีแม่งก็เล่นไม่ได้อีก กูว่าสงแค่นี้แหละน่าจะพอลูน”

40. MS เก้อมองไปที่จิมมีและเห็นสีหน้าของจิมมีที่ดูจะไม่พอใจ

เก้อ

“เหี้ยมึงเซ็งอ้อ”

เมื่อจิมมีได้ยินเก้อพูดแบบนั้นเขาจึงรีบสวนกลับอย่างรวดเร็ว

41.MS รับหน้าครุ่นคิด

จิมมี

“เหี้ย!! โยโล่ตีวะ”

ทุกคนต่างงงกับคำพูดของ จิมมี เขาจึงอธิบาย

42. LS

เกี้ยมอี่

“โยโล่? คือไรวะพี่”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

43. MS เดินไปนั่ง จิมมี่
“มันหมายถึง ชีวิตมีแค่ครั้งเดียว เชื่อกูดีกว่ากูเล่นได้”
44. MS เก้อ
“มึงบอกกูที่ดีว่ามึงจะเล่นยังไง”
45. MS จิมมี่
“มึงลองคิดดูนะ ถ้าคลิปนี้มีพาทที่เล่นสเก็ตแบบใส่ฝือก มันต้องเป็นอะไรที่โคตรเพี้ยว ยิ่งงาก็เกิด”
46. MS เกี้ยมอ
“มันไม่เสี่ยงไปหรือพี่จิมมี่ ผมว่าไม่ไหวหรอก”
47. MS จิมมี่
“เซี่ย มึงจะกลัวอะไรกันวะ”
48. MS เก้อ
“โอเค โอเค กูว่าไอเดียมึงมันก็เจ๋งอยู่นะ ใส่ฝือกเล่นสเก็ต ”
49. MS จิมมี่มองหน้าเก้ออย่างมีความหวัง
50. MS เก้อ
“แต่กูไม่ถ่ายให้มึงหรอก มึงฟังกูนะ มึงยังไม่หายดีมึงไม่ควรเสี่ยง”
51. MCU จิมมี่
“เกิดมาครั้งเดียวไปให้สุดสิวะ”
52. MCU เก้อ
“มึงก็รู้ว่ามึงเป็นอะไรอยู่ ถ้ามึงเป็นไรขึ้นมาทุกอย่างที่มึงทำไปก็เท่านั้น!!”
53. MCU จิมมี่
“เท่านั้นอะไรวะ ถ้าตายมันก็ตัวกูปะวะมึงไม่ได้มาตายกับกู พวกมึงอย่ามาเสียดายทีหลังแล้วกัน”

54. Insert จิมมี่พูดเสร็จเขาหยิบแผ่นสเก็ตและเดินออกจากห้องไปด้วยอารมณ์โมโห

55. LS

เกี้ยมอี่

“เดี๋ยวล! พี่จิมมี่!! พี่จิมมี่!! เก้อ!! ตามไปดูหน่อยไหม”

เก้อ

“ปล่อยมันไปเถอะ มันไปได้ไม่กี่ที่หรอก”

โนล

“จากที่กูคำนวณ มันไม่เป็นไรหรอก”

เก้อไม่ได้ตอบอะไรโนลและเดินเข้าไปที่ห้องนอน

Scene: 4 “จิมมี่กับตัวเอง”

(ภายนอก / ลานสเก็ต / กลางคืน)

56. Insert จิมมี่ไถสเก็ตบอร์ดไปที่ลานสเก็ต

57. Insert ลานสเก็ตที่ไม่มีใครอยู่เลย

58. Insert จิมมี่แอบปิ่นรื้อเข้าไป

59. Insert Bank Ramp

60. MS รับหน้าจิมมี่มอง Bank Ramp พร้อมกับกลิ่นน้ำลายเฮือกใหญ่

Scene: 4.1 “เก้อครุ่นคิดกับตัวเอง”

(ภายใน / ห้องนอน / กลางคืน)

61. MS หน้าเก้อที่นอนไม่หลับ สีหน้าแสดงออกกว่าเป็นห่วงจิมมี่

62. MLS เกี้ยมอี่ที่พยายามฝืนจะไม่หลับและโนลที่หลับสนิทไปแล้ว

63. LS เก้อมองเกี้ยมอี่และโนลก่อนที่จะลุกขึ้นไปหยิบสเก็ตบอร์ดและออกไปจากห้อง

Scene: 5 “ความผูกพันของจิมมี่และเก้อ”

(ภายนอก / ลานสเก็ต / กลางคืน)

64. LS เก้าไถสเก็ตบอร์ดมาถึงลานสเก็ต
 65. POV เก้ามองผ่านรั้วเข้าไปในลานเห็นจิมมี่กำลังเล่นสเก็ตบอร์ด
 66. LS เก้าปีนรั้วเข้าไป และไถสเก็ตไปนั่งดูจิมมี่บริเวณไม่ไกลจากตรงนั้น
 67. LS จิมมี่ที่เห็นว่าเก้ามา และไถสเก็ตไปกระโดดที่ Bank Ramp
 68. LS เก้าหยิบบุหรี่ปั่นมาสูบและนั่งดูจิมมี่
 69. LS จิมมี่ไถมากระโดดและล้มลงไปและสบถคำหยาบคายออกมา
 70. Insert แผ่นสเก็ตที่กระเด็นมาทางที่เก้านั่ง

71. MS

จิมมี่

“.....เอาแผ่นมาดี”

72. MS

เก้าถือแผ่นสเก็ตคืนไปทางที่จิมมี่นอนอยู่พร้อมกับพันควันบุหรือออกมาก่อนที่จะตะโกนบาง
 ออกไป

73. MS

เก้า

“มีงเล่นไม่ลงหรอก!! ถ้ามีงยังใช้อารมณ์เล่นอยู่แบบนี้!!”

74. MS

จิมมี่

“ใช้อารมณ์พ่อมีงอะ!! กูดูเหมือนคนที่กำลังโมโหเหรวอะ!!”

จิมมี่ตะโกนตอบกลับมาด้วยอารมณ์โมโห เมื่อเก้าได้ยินแบบนี้เขาก็ยิ่งเป็นห่วงจิมมี่มากกว่าเดิม จิมมี่ไถสเก็ตไปยังจุดเริ่มต้นอีกครั้งและไถสเก็ตกลับไป bank ramp ด้วยความเร็วมากกว่าครั้งที่แล้ว

75. MS

เก้า

“เห้ยไอจิมมี่!!”

76. LS จิมมี่กระโดดได้สำเร็จที่ bank ramp สำเร็จจนได้ เขาตะโกนเสียงดังออกมาเหมือนได้
 ปลดปล่อย

จิมมี่

“วู้ววว!!!!”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

77. MS รับหน้าเก้อตอนจิมมีมานั่งข้างๆ

78. MS จิมมี

“เอาบุญหรีมาตัวดี”

79. MS เก้อ

“มึงไม่กลัวตายจริงๆหรอวะ? กูดอกนะเว่ย ว่ามึงฝัน”

80. MS จิมมี

“กูไม่รู้เนาะว่ามึงกลัวตายแคไหนอะ แต่สำหรับกู...กูกลัวที่จะไม่ได้ทำ
สิ่งที่กูรักมากกว่าหะ การที่ไม่ได้เล่นสเก็ตเม่งน่ากลัวกว่าการตายอีก”

81. MS เก้อ

“มึงไม่รอให้หายก่อนวะ มึงทำเหมือนกับว่ามึงจะไม่ได้เล่นอีกแล้วอะ?”

82. MS จิมมี

“โอกาสมันไม่เคยรอใครหรอกเก้อ ถ้ากูจะตายกูก็ขอตายบนสเก็ตนี่
แหละ ถึงมึงไม่ถ่ายกูก็เล่นอยู่ดี”

83. MS เก้อ

“มึงจะเอาแน่ๆใช่ไหม?”

84. MS จิมมี

“มึงเชื่อกูปะละ มึงก็เห็นอยู่ว่ากูโหดส์ด”

85. MS เก้อ

“อืม.....โอเคจันถ้ามึงตายขึ้นมา ก็อย่ามาเสียใจทีหลังและกัน”

86. insert ทั้งสองจับมือกันแบบที่เด็กสเก็ตเขาทำกัน

87. LS เกียมอี

“ท่านจิมมี!!!! พี่เก้อ!!!!”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เห้ย จิมมีทำไมหน้ามึงซีดๆวะ นายโอเคป่าว”

106. MS

จิมมี

“ห๊ะ? กูหน้าซีดเหรวะ กูว่ากูขาดน้ำหะวะ เกี้ยมอีมีนมปะ ”

107. MS

เกี้ยมอี

“ไม่มีอะ ไปกลับกันเถอะพี”

108. LS รับทุกคนลูกและไล่ออก

109. MS รับหน้าจิมมีมองว้าวบันได

110. MS แทนสายตาจิมมีมองไปที่บันได

111. LONGTAKE

จิมมี

“เห้ยๆๆ ไอแก้มึงดูดีสวยลีดเลย เอาหน้อยปะ”

แก้อ

“เออสวยจริงหะวะ แต่มันสูงอยู่นะมึงจะเอาหรือ?”

จิมมี

“กูว่าต้องจัดหน้อยหะวะ”

โนล

“มันจะเกินพิวเอานะ”

เกี้ยมอี

“หิวข้าวแล้วอ้า”

จิมมี

“เอออๆ เตี้ยวถ่ายแปปเตี้ยวเสรีจก็ไ้ไปกินข้าวด้วยกันแล้ว โอเคปะ”

112. LS รับเก้าอี้คบันได

113. MLS ซ้ำมโหดจิมมีรับแก้อก้มหยิบกล้อง

114. MS รีแอ็คโนลเกี้ยมอี

115. MS จิมมี่
“แก้อ เอาจังอะ”
116. MS แก้อ
“เออ!! ๆๆๆมาเลย”
117. LS จิมมี่โผล่สเก็ตมาด้วยความเร็วและหยุดกระทันหันก่อนที่จะถึงหน้าบันได

- จิมมี่
“วู้ว!! เอาเรื่องอยู่ตรงนี้ มาเอาใหม่แก้อ โทษที”
118. MS รีแอ็คหน้าแก้อ
119. CU จิมมี่สุดลมหายใจเข้าเฮือกใหญ่ก่อนที่จะพ่นลมออก
120. LS จิมมี่โผล่ตรงมาที่หน้าบันไดด้วยความตั้งใจ เขาระโดดลงมา แผ่นลอยติดเท้าเขาเหมือนกับว่าจะลงตั้งแต่ครั้งแรก แต่แล้วจิมมี่ก็ถีบแผ่นออกไปจากเท้า เหมือนกับว่าไม่ค่อยมั่นใจถ้าจะเหยียบลงไป
121. MS จิมมี่เอามือปิดปากและซัด เขารู้สึกว่ามันจะลงแล้ว แก้อแก้มอ้อโนลซัดซ้ำตามจิมมี่ก้นยกใหญ่
122. MS แก้อ
“หึหึ มึงจะเอาลงตั้งแต่เทคแรกเลยหรือวะ”
123. MLS เกี้ยมอ้อ
“เซี่ย.....พี่จิมมี่แม่งสุดหะวะ”
124. MS จิมมี่เหยียบแผ่นและวิ่งขึ้นไปเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง
125. MS แก้อให้สัญญาณว่าพร้อมแล้ว
126. LS จิมมี่โผล่มากระโดดอีกครั้งด้วยความมั่นใจมากๆ ว่าจะเล่นสำเร็จ จิมมี่กระโดดแผ่นติดเท้าและเหยียบลงไปเต็มๆ ทุกอย่างเหมือนกำลังจะไปได้สวย
127. MS จิมมี่ลื่นพลาดท่าแขนซ้ายข้างที่หักพาดเข้ากับที่พื้นเต็มๆ
128. MS จิมมี่ร้องดังลั่น ณ ตรงนั้น
- จิมมี่
“โ๊ยยยยยย ไอเหี้ยยย !! ”

จิมมี่นอนจับแขนตัวเองและร้องด้วยความเจ็บปวด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ

ในการบันทึกภาพ ข้าพเจ้าเลือกใช้ กล้องหลักเป็น Sony NEX-FX 700

ชุดภาพ 5.1 : Sony NEX-FX 700

ในการบันทึกเสียงใช้อุปกรณ์บันทึกเสียง Zoom H6 Handy Recorder , microphone wireless และไมค์บูม

ภาพที่ 5.2 : อุปกรณ์ที่ใช้ในการบันทึกเสียง

แผนการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำนั้นข้าพเจ้ายึดตามวันนักแสดงว่างเป็นหลัก และรองลงมาคือที่ทีมงาน และสถานที่ จึงได้ออกมาเป็นดังนี้

- 1.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 23 มกราคม พ.ศ 2562
- 2.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 24 มกราคม พ.ศ 2562
- 3.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 30 มกราคม พ.ศ 2562
- 4.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 31 มกราคม พ.ศ 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการถ่ายทำ (Breakdown)

BREAKDOWN SHEET

DATE : 23 มกราคม 2562

ชื่อบริษัท : - ชื่อเรื่อง : DIE YOUNG ผู้กำกับ : ธนรินทร์ กันตกลมวงศ์ Scene : 1 , 6.1 เหตุการณ์โดยย่อ : Montage วิดีโอสเก็ทบอร์ด	ภายนอก/ภายใน กลางวัน/ <u>กลางคืน</u>
--	---

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก		
1.แก้ว - ชัชพล 2. เจ - พศวีร์ 3.โค้ด - อัฐพล 4.ปาน - อธิพงษ์	064-074-4584	แผ่นสเก็ทบอร์ด		
	086-526-9796	อุปกรณ์ในการถ่ายสเก็ทบอร์ดของแก้ว		
	098-090-8983	ไฟ LED		
	091-825-5780	ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย	
		-	ชุดอะไรก็ได้	
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ	
		Sony New 700 (เม็กซิ)	-	
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)		
		-		
		เสียง/ดนตรี	สถานที่	
	Zoom REC. (ชาญ นศ3)	ตามถนนย่านลาดพร้าว		
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -		
นักแสดงผาดโผน : -		นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถตู้ป๊อ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BREAKDOWN SHEET

DATE : 31 มกราคม 2562

ชื่อบริษัท : -	
ชื่อเรื่อง : DIE YOUNG	
ผู้กำกับ : ธนนรินทร์ กันตกลมวงศ์	
Scene : 7, 2, 3, 4.1, 6	ภายนอก/ภายใน
เหตุการณ์โดยย่อ : ลานสเก็ตตอนจิมมีแขนหัก	กลางวัน/กลางคืน
: ลานสเก็ตตอนจิมมีปืนเข้าในลาน	
: ลานสเก็ตตอนจิมมีเคลือบกับเกอร์	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1.แก้ว - ชัชพล	064-074-4584	ฟิล์ม X-Ray, ขวดนม, แผ่นสเก็ตบอร์ด, บุหรี่, แผ่น Dylan	
2. เจ - พศวีร์	086-526-9796	โปสเตอร์สเก็ตบอร์ด, โปสเตอร์งานแข่ง, ที่ห้อยแขน, ผ้าพันแขน, อุปกรณ์กล้องในการถ่ายสเก็ตบอร์ด	
3.โค้ด - อัฐพล	098-090-8983		
4.ปาน - ธีรพงศ์	091-825-5780	ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	ชุด Day3/ ชุดDay2
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony New 700 (แม็ก)	
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Zoom REC. (ชาญ นศ3)	หมู่บ้านรุ่งอรุณ2
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
นักแสดงผาดโผน : -		นักแสดงพิเศษ : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถตู้ปู้ย			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

	DIE YOUNG	วันพุธที่ 23 มกราคม 2562	
	General Call time	Dinner	15.30 PM
	15:00 PM	On set	18.00 PM
	หมู่บ้านรุ่งอรุณ 2	Shoot	18.00 PM
		Wrap	22.00 PM
Director : อัน Dop : แม็ก Assist Director 1 : เบส Assist Director 2 : ฟู Camera Assistant 1: วิน PM : ไอซ์	Location		
	ตามถนนย่านลาดพร้าว		

Crew	Name	Call time	Contact
Cast	แก้ว	15.00 PM	064-074-4584
Cast	เจ	15.00 PM	086-526-9796
Cast	โค้ด	15.00 PM	098-090-8983
Cast	ปาน	15.00 PM	091-825-5780
Director	อัน	15.00 PM	084-344-3473
Assistant Director 1	เบส	15.00 PM	084-774-2411
Assistant Director 2	ฟู	15.00 PM	092-683-6555
DOP	แม็ก	15.00 PM	090-993-1885
Camera Assistant 1	วิน	15.00 PM	098-090-8983
Art Director	อู๋ม	15.00 PM	091-886-1190
Sound	ชาญ	15.00 PM	084-774-2411
Production Maneger	ไอซ์	15.00 PM	092-683-6555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

	DIE YOUNG General Call time 15:00 PM หมู่บ้านรุ่งอรุณ 2	วันพุธที่ 24 มกราคม 2562	
		Dinner	15.30 PM
		On set	18.00 PM
		Shoot	18.00 PM
		Wrap	22.00 PM
Director : อ้น Dop : แม็ก Assist Director 1 : เบส Assist Director 2 : ฟู Camera Assistant 1: วิน PM : ไอซ์	Location ถนน พาทูร์ดี แขวง วังบูรพาภิรมย์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร		

Crew	Name	Call time	Contact
Cast	แก้ว	15.00 PM	064-074-4584
Cast	เจ	15.00 PM	086-526-9796
Cast	โค้ด	15.00 PM	098-090-8983
Cast	ปาน	15.00 PM	091-825-5780
Director	อ้น	15.00 PM	084-344-3473
Assistant Director 1	เบส	15.00 PM	084-774-2411
Assistant Director 2	ฟู	15.00 PM	091-825-5780
DOP	แม็ก	15.00 PM	090-993-1885
Camera Assistant 1	วิน	15.00 PM	098-090-8983
Art Director	อ้อม	15.00 PM	091-886-1190
Sound	ชาญ	15.00 PM	086-526-9796
Production Maneger	ไอซ์	15.00 PM	092-683-6555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

	DIE YOUNG General Call time 16:00 PM หมู่บ้านรุ่งอรุณ 2	วันพุธที่ 30 มกราคม 2562	
		Dinner	16.30 PM
		On set	18.00 PM
		Shoot	18.00 PM
		Wrap	22.00 PM
Director : อ้น Dop : แม็ก Assist Director 1 : เบล Assist Director 2 : ฟู Camera Assistant 1: วิน PM : ไอซ์	Location ถนนพัฒนาการ แขวง ประเวศ เขต ประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250		

Crew	Name	Call time	Contact
Cast	เก้า	16.00 PM	064-074-4584
Cast	เจ	16.00 PM	086-526-9796
Cast	โค้ด	16.00 PM	098-090-8983
Cast	ปาน	16.00 PM	091-825-5780
Director	อ้น	16.00 PM	084-344-3473
Assistant Director 1	เบล	16.00 PM	084-774-2411
Assistant Director 2	ฟู	16.00 PM	098-090-8983
DOP	แม็ก	16.00 PM	090-993-1885
Camera Assistant 1	วิน	16.00 PM	064-074-4584
Art Director	อู๋ม	16.00 PM	091-886-1190
Sound	ชาญ	16.00 PM	091-825-5780
Production Maneger	ไอซ์	16.00 PM	092-683-6555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

	DIE YOUNG General Call time 17:00 PM หมู่บ้านรุ่งอรุณ 2	วันพุธที่ 31 มกราคม 2562	
		Dinner	17.30 PM
		On set	18.00 PM
		Shoot	18.00 PM
		Wrap	24.00 PM
Director : อัน Dop : แม็ก Assist Director 1 : เบส Assist Director 2 : ฟุ่ Camera Assistant 1: วิน PM : ไอซ์	Location หมู่บ้านรุ่งอรุณ2 ลาดกระบัง กรุงเทพ		

Crew	Name	Call time	Contact
Cast	เก้า	17.00 PM	064-074-4584
Cast	เจ	17.00 PM	086-526-9796
Cast	โค้ด	17.00 PM	098-090-8983
Cast	ปาน	17.00 PM	091-825-5780
Director	อัน	17.00 PM	084-344-3473
Assistant Director 1	เบส	17.00 PM	084-774-2411
Assistant Director 2	ฟุ่	17.00 PM	086-526-9796
DOP	แม็ก	17.00 PM	090-993-1885
Camera Assistant 1	วิน	17.00 PM	098-090-8983
Art Director	อู๋ม	17.00 PM	091-886-1190
Sound	ชาญ	17.00 PM	064-074-4584
Production Maneger	ไอซ์	17.00 PM	092-683-6555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำทั้งหมด

1. อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
Sony NEX-FX700	1	-	ยืมโรงถ่ายภาพยนตร์
Lens Canon 24-105	1	-	ยืมโรงถ่ายภาพยนตร์
Rig camera	1	-	ยืมโรงถ่ายภาพยนตร์
ขาตั้งกล้อง	1	-	ยืมโรงถ่ายภาพยนตร์
อุปกรณ์บันทึกเสียง	1	-	ยืมโรงถ่ายภาพยนตร์
อุปกรณ์ไฟต่อเนื่อง	1	-	ยืมโรงถ่ายภาพยนตร์
รวม	6	0 บาท	

2. สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
หมู่บ้านรุ่งอรุณ2	1,000	ค่าเช่าสถานที่และค่าไฟ ถ่ายทำ 1 วัน
ลานสเก็ตอ่อนนุช พัฒนาการ	2,000	ค่าเช่าสถานที่และค่าไฟ ถ่ายทำ 1 วัน
The Old Siam	-	ค่าเช่าสถานที่และค่าไฟ
รวม	3,000 บาท	

3. นักแสดง

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
ค่าตัวนักแสดง 4 คน	10,000	คนละ 500 บาท ต่อ 1 Q
รวม	10,000 บาท	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
ค่าเดินทาง(ไป/กลับ)	5000	ค่าน้ำมัน
ค่าอุปกรณ์ประกอบฉาก	2000	ค่าพร้อบต่างๆ
เบ็ดเตล็ด	1000	ค่าปริ้นเอกสารต่างๆ
รวม	8,000 บาท	

5.อาหารและเครื่องดื่ม

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
วันที่ 23 มกราคม 2562	2,000	อาหารและเครื่องดื่ม
วันที่ 24 มกราคม 2562	2,000	อาหารและเครื่องดื่ม
วันที่ 30 มกราคม 2562	2,000	อาหารและเครื่องดื่ม
วันที่ 31 มกราคม 2562	2,000	อาหารและเครื่องดื่ม
รวม	8,000 บาท	

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมดโดยประมาณ 29,000 บาท (สองหมื่นห้าพันบาทถ้วน)

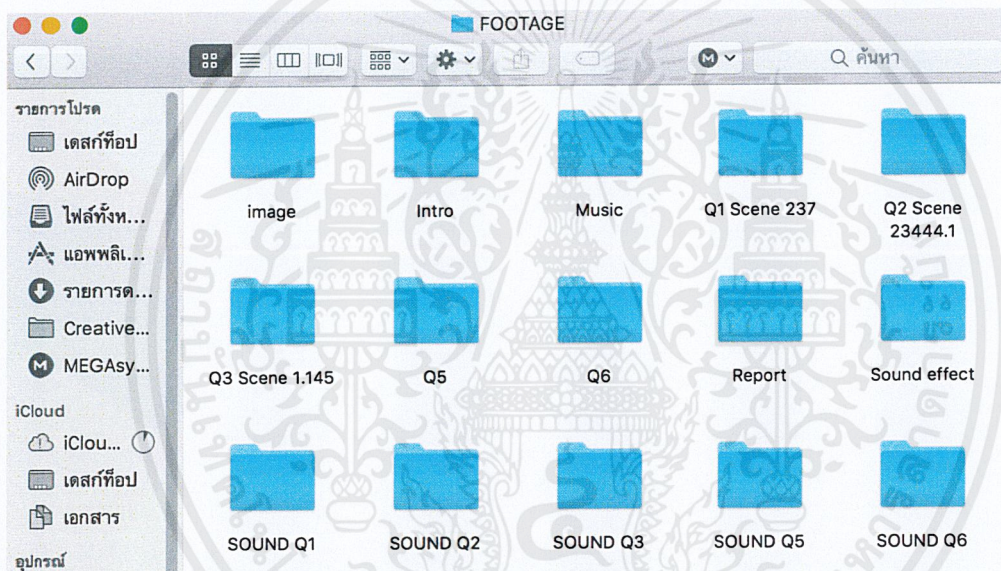
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังถ่ายทำภาพยนตร์

การจัดเก็บแฟ้มงานในขั้นตอนการถ่ายทำ

ในการจัดเก็บแฟ้มงานเป็นขั้นตอนที่ต้องทำอย่างเป็นระบบ โดยข้าพเจ้าได้ทำการแยกไฟล์ภาพและเสียง และแยกย่อยออกมาทำเป็นแต่ละวัน จากนั้นก็ทำการสำรองข้อมูลไว้ใน ฮาร์ดดิส สำหรับกรณีฉุกเฉิน ข้าพเจ้าทำการบันทึกงานไว้หลายเวอร์ชัน เพื่อแก้ปัญหาหากเกิดการเสียหายของไฟล์หรือการทำงานที่ผิดพลาด

ภาพที่ 6.1 : ตัวอย่างการจัดไฟล์ 1

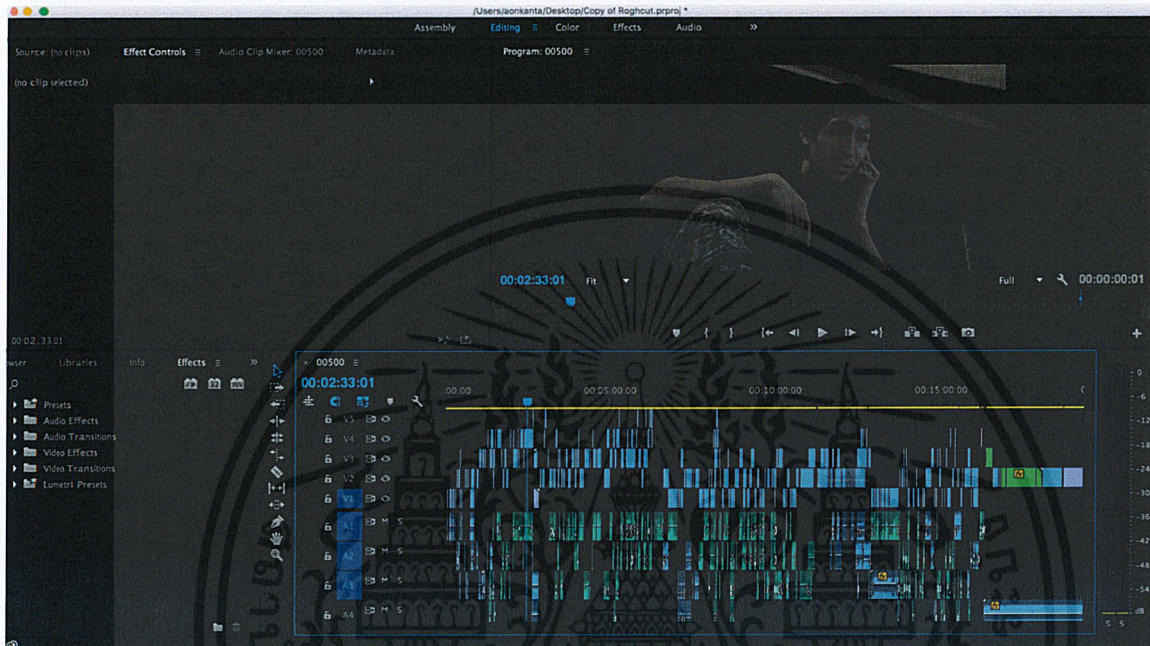

ภาพที่ 6.2 : ตัวอย่างการจัดไฟล์ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อแบบหยาบ (Rough Cut)

การตัดต่อแบบหยาบทำเพื่อให้เห็นภาพรวมของภาพยนตร์ โดยจัดเรียงฟุตเทจตาม shot list เพื่อให้เห็นข้อผิดพลาดและจุดที่ต้องการแก้ไข เพื่อให้เห็นภาพรวมอย่างชัดเจน

ภาพที่ 6.3 : การตัดต่อแบบหยาบด้วยโปรแกรม Adobe Premier Pro CC 2019

จากคำแนะนำของคณะกรรมการ พบว่าการตัดต่อสามารถเล่าเรื่องได้ มีบางช่วงที่สามารถแก้ไขให้กระชับขึ้นได้ เสียงยังมีความดังเบาไม่เท่ากัน และต้องแก้ไขเรื่องดนตรีประกอบ ควรเลือกเพลงที่นำมาใช้โดยที่ไม่ติดลิขสิทธิ์ใดๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

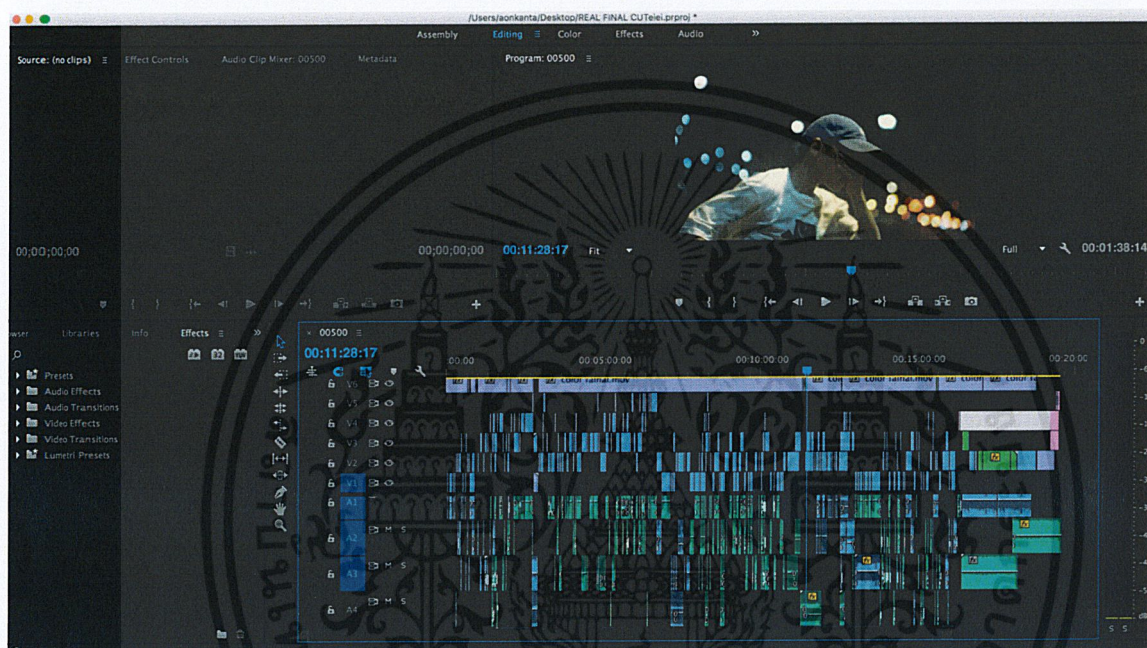

ภาพที่ 6.4 – 6.21 : ตัวอย่างการลำดับภาพแบบหยาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final Cut)

หลังจากการตัดต่อแบบหยาบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าทำการแก้ไขการลำดับภาพและระยะเวลาความยาวบางช่วงออกเล็กน้อยเพื่อให้ภาพยนตร์มีความกระชับมากขึ้น เพิ่มฉากที่ที่ปรึกษาแนะนำให้ควรเพิ่มเข้าไป เพื่อช่วยในการเล่าเรื่องให้เข้าใจมากขึ้น และแก้ไขดนตรีประกอบทั้งหมด เพื่อไม่ให้ติดลิขสิทธิ์ และทำเครดิตเพื่อจบเรื่อง

ภาพที่ 6.22 : การตัดต่อแบบสมบูรณ์โปรแกรม Adobe Premier Pro CC 2019

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6.23 - 6.41 : ตัวอย่างการลำดับภาพลำดับสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “Die Young” ทำให้ตัวข้าพเจ้าได้เรียนรู้และได้รับบทเรียนเป็นอย่างมาก ได้ทำงานที่ใหญ่ขึ้นและต้องใส่ใจในทุกรายละเอียด ข้าพเจ้าต้องบริหารจัดการผู้คน บริหารงาน และควบคุมการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ทั้งหมด ถึงแม้จะมีผู้อื่นมาช่วยดูแลในแต่ละหน้าที่แต่สุดท้ายทุกอย่างก็ยังเป็นข้าพเจ้าที่ต้องรับรู้และตัดสินใจในทุกเรื่อง ถึงแม้ว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้สมบูรณ์อย่างที่คิดไว้ เพราะต้องพบเจอกับอุปสรรคมากมาย ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ถึงอย่างไรประสบการณ์ทุกอย่างที่ข้าพเจ้านั้นได้พบเจอจากการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง ข้าพเจ้าจึงจะขออธิบายแต่ละปัญหาที่เกิดขึ้นแยกเป็นข้อ มีดังนี้

1. ปัญหาบทภาพยนตร์
2. ปัญหางบประมาณ
3. ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ
4. ปัญหาการถ่ายทำ
5. ปัญหาหลังการถ่ายทำ
6. ข้อเสนอแนะ

7.1 ปัญหาบทภาพยนตร์

ปัญหาบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้าคือ ข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่ไม่ได้มีความสามารถด้านการเขียนบทภาพยนตร์สักเท่าไร บทกราฟแรกที่ข้าพเจ้าเขียนขึ้นมามันยังเรียบง่ายตรงไปตรงมาเกินไป ข้าพเจ้าคิดอยู่กับตนเองเป็นอย่งนานว่า จะทำอย่างไรให้บทภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นเรื่องที่หน้าสนใจ ข้าพเจ้าจึงได้ให้เพื่อนๆ น้องๆ ช่วยอ่านบทภาพยนตร์เรื่องนี้ และวิเคราะห์กันว่าควรจะเป็นต่อไปอย่างไร และข้าพเจ้าก็ได้รูน้องสองคนมาช่วยขัดเกลาบทภาพยนตร์ให้พัฒนามากขึ้น มีชั้นเชิงมากขึ้น จนสุดท้ายก็ออกมาเป็น ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “Die Young”

7.2 ปัญหางบประมาณ

ปัญหางบประมาณของข้าพเจ้านั้นไม่ค่อยประสบปัญหาด้านงบประมาณเท่าไรนัก เนื่องจากข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนงบประมาณการทำภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ จากทางครอบครัว และได้รับการสนับสนุนเสื้อผ้าและรองเท้า จากทาง Bullet Shoe อาจจะไม่ได้พบปัญหาใหญ่ แต่ก็ยังมีปัญหาเล็กน้อย เช่น เสียค่าใช้จ่ายกับอุปกรณ์บางอย่างที่เกิดปัญหานอกเหนือจากการเตรียมการ เสียเงินให้กับค่าสถานที่เนื่องจากถ่ายทำได้ล่าช้ากว่าเวลาที่ตกลงกันไว้ เป็นต้น

7.3 ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ

ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำของข้าพเจ้าคือ ส่วนใหญ่ในขั้นตอนนี้ตัวข้าพเจ้านั้นไม่ค่อยพบเจอปัญหาสักเท่าไร เพราะข้าพเจ้ามีทีมงานที่ช่วยกันจัดแจงในแต่ละหน้าที่ได้เป็นอย่างดี การขอสถานที่ การเตรียมเอกสารการถ่ายทำ การเตรียมอุปกรณ์ในการถ่ายทำ การเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก สวัสดิการอาหารการกิน ทั้งหมดล้วนผ่านไปด้วยดีในขั้นตอนนี้

7.4 ปัญหาการถ่ายทำ

ปัญหาในการถ่ายทำของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าพบกับปัญหาอันมากมายเกินกว่าที่ตัวข้าพเจ้าได้จินตนาการไว้ มีปัญหาทั้งเรื่องของ ตัวนักแสดงที่ไม่ทุ่มเทในการแสดงภาพยนตร์ให้กับข้าพเจ้าเหมือนครั้งที่ถ่ายกันในช่วงแรก ปัญหาเรื่องวันและเวลา ไม่ตรงกันทำให้เลือกวันที่จะถ่ายทำได้ยากมาก ปัญหาเรื่องนักแสดงที่อยู่ก็ต้องไปแข่งสเก็ตบอร์ดที่ประเทศจีนเป็นเวลา 1 เดือนเต็ม ทำให้ข้าพเจ้าเกือบไม่ได้รอนักแสดงกลับมาจากประเทศจีนและถ่ายทำโดยที่ไม่มีเขาไปเสียแล้ว แต่ถึงอย่างนั้น ข้าพเจ้าก็ยังโชคดี นักแสดงกลับมาจากประเทศจีนก่อนกำหนดเดิมทำให้ ข้าพเจ้าได้ถ่ายฉากสุดท้ายโดยที่อยู่กับครบทุกคน ปัญหาเรื่องถ่ายทำนานเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ปัญหาเรื่องไปถึงสถานที่ ที่ทำเรื่องขอไว้แต่กลับไม่สามารถถ่ายได้ในวันนั้น ต้องกลับกันที่สุดในที่สุดและต้องหาวันถ่ายใหม่ แต่ถึงอย่างนั้นก็ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหา ได้พบกับความยากลำบากพบกับความไม่เป็นใจ มันทำให้ตัวข้าพเจ้านั้นเติบโตและพัฒนาตัวเองไปในทางที่ดีขึ้น

7.5 ปัญหาหลังการถ่ายทำ

ปัญหาหลังการถ่ายทำของข้าพเจ้าคือ ข้าพเจ้าพบปัญหามากมายในระหว่างการตัดต่อ ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้พอสมควร อันเนื่องมาจากปัญหาจากการถ่ายทำ บางครั้งข้าพเจ้าไม่ได้สิ่งที่ต้องการครบถ้วนจากการถ่ายทำให้แต่ละครั้ง ซึ่งมีส่งผลและข้าพเจ้าได้รับรู้ก็ตอนที่ข้าพเจ้านั้นลงมือตัดต่อ เช่น เสียงรบกวนที่อาจจะต้องใช้เวลาในการแก้พอสมควร ความไม่ต่อเนื่องของการแสดง ฉากที่ข้าพเจ้าต้องการนั้นขาดหายไป ข้าพเจ้าจึงต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในขั้นตอนนี้

7.6 ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างจากการทำงาน ตั้งแต่เริ่มคิดไอเดีย เริ่มเขียนบท เริ่มหานักแสดง เริ่มถ่ายทำ เริ่มเจอกับปัญหา ได้แก้ปัญหาต่างๆ ได้เรียนรู้และเติบโตขึ้นไปพร้อมกับเหล่าทีมงานคุณภาพของข้าพเจ้า ทั้งหมดทั้งหมดของทุกระบวนการทั้งหมด ล้วนแต่ต้องใช้เวลาคิด เวลาวิเคราะห์ จนกระทั่งได้ลงมือทำอย่างจริงจัง ข้าพเจ้าเคยท้อแท้ สิ้นหวัง จนเกือบที่จะทิ้ง ภาพยนตร์เรื่องนี้ไป แต่ทุกอย่างก็ผ่านไปด้วย ด้วยบุคคลที่อยู่รอบกาย ต้องขอบพระคุณเพื่อนพี่น้องร่วมงานนี้ ที่ช่วยกันฝ่าฟันอุปสรรค ทั้งหมด และขอขอบพระคุณ การแนะนำและคำสอนจากครูที่ปรึกษา ทำให้ข้าพเจ้าเดินต่อไปข้างหน้า ก้าวผ่านอุปสรรคและผ่านปัญหาต่างๆ ไปได้อย่างลุล่วง ศิลปินพินธ์ เป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่ ที่จะทำให้ข้าพเจ้าก้าวต่อไปในอนาคต ในชีวิตการทำงาน

บรรณานุกรม

The Berric (2561). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://theberrics.com/dylan-rieder-30-filmography/>)

(วันที่ค้นข้อมูล 20 กันยายน 2561)

ลองเทค Long Take (2558). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://petmaya.com/15-long-take-in-film>

(วันที่ค้นข้อมูล 20 กันยายน 2561)

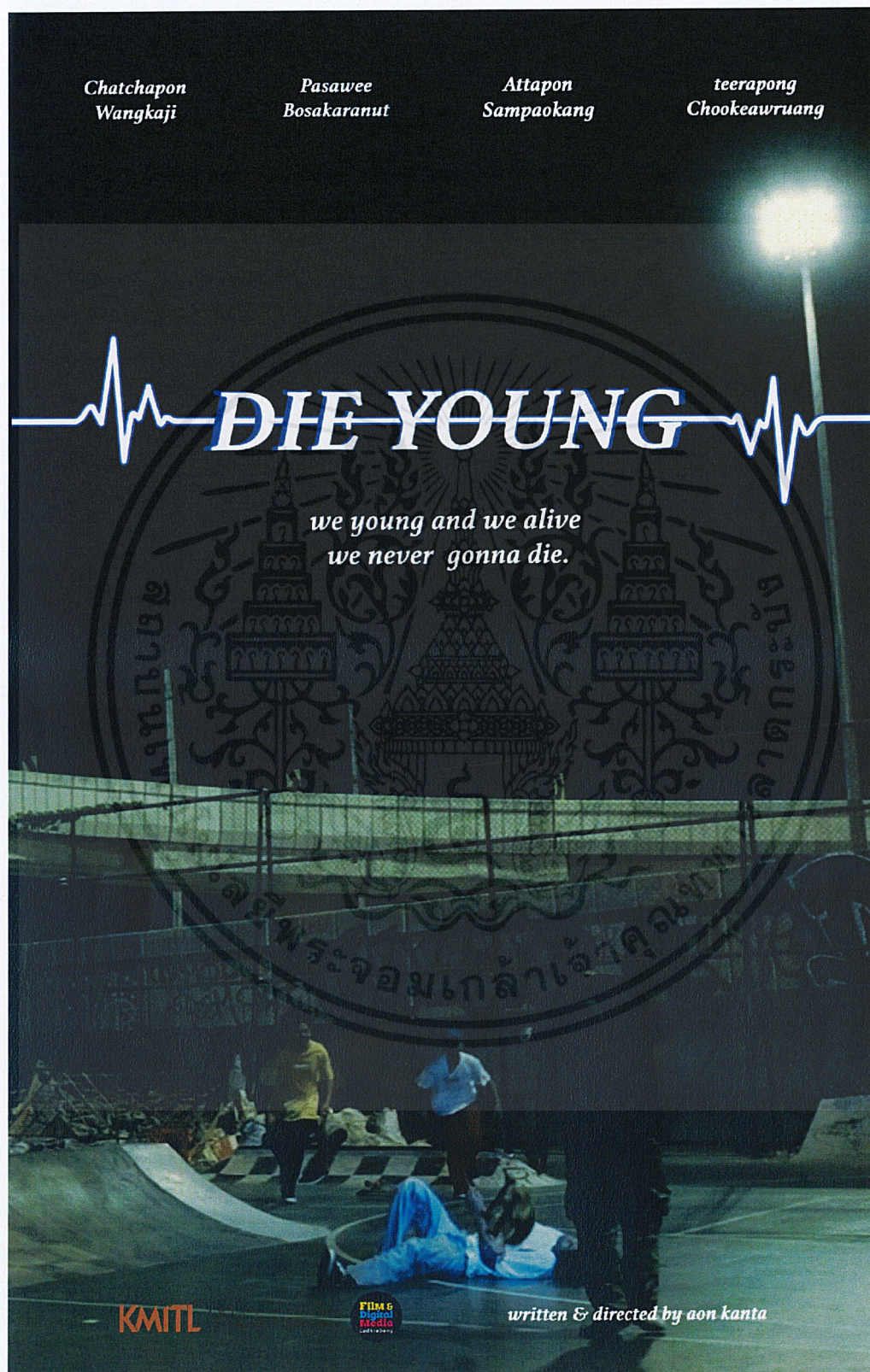
A Short Talk on a Long Take (2560). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://www.tcdc.or.th/exhibition/27116/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพใบปิดภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติเจ้าของผลงาน

ชื่อ - สกุล นาย ชนนรินทร์ กันทกมลวงค์
 ที่อยู่ 74/428 หมู่บ้านรัตนฤดี ถนนรามคำแหง
 เขต มีนบุรี แขวง มีนบุรี
 กรุงเทพมหานคร 10510
 E-mail : aongunta@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2552-2554 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจาก
 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาสุวินทวงศ์
 พ.ศ.2555-2557 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจาก
 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
 พ.ศ.2558-2561 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
 สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน

พ.ศ.2560-2562 ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ลัทธิกันตา” ตำแหน่ง Director วิชา Film Directing
 โฆษณา “เปื้อนแฟน” ตำแหน่ง Director บริษัท Cho-Ar Thailand
 โฆษณา “ไม่ไหวอย่าฝืน” ตำแหน่ง Director วิชา TV COMMERCIAL
 โฆษณา “ขายของออนไลน์” ตำแหน่ง Director บริษัท Saleshubber
 โฆษณา “ขอโทษนะที่สวยไว” ตำแหน่ง Director บริษัท ChoArThailand
 โฆษณา “ROV Rourke New Hero” ตำแหน่ง Director บริษัท ROV
 โฆษณา “ROV Wukong New Skin” ตำแหน่ง Director บริษัท ROV
 โฆษณา “แชมพูสระผม ME-in” ตำแหน่ง Director บริษัท Me-in

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้